

Παρηγία

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΜΑΡΩΝΕΙΑΣ & ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ • ΕΤΟΣ Α' • ΤΕΥΧΟΣ 3^ο • ΙΟΥΛΙΟΣ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 2014

Περιοδικόν

ΠΑΡΗΣΙΑ

Τριμηνιαία Ἐκδοσις
Οἰκοδομῆς καὶ Ἐνημερώσεως

Ἰούλιος - Σεπτέμβριος
ΕΤΟΣ Α' - ΤΕΥΧΟΣ 3ο

ΕΚΔΟΤΗΣ

Ὁ Σεβασμώτατος Μητροπολίτης
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
κ.κ. Παντελεήμων

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

Ἱερά Μητρόπολις
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Τηλ. 25310 22642
Fax: 25310 23439

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Ἀρχιμ. Βαρθολομαῖος Ἱατρίδης
Ἀρχιμ. Δαμασκηνὸς Ἀμπατζίδης
Γεώργιος Χρ. Τσιγάρας

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

Χαρίλαος Μεγαλόπουλος

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ

Γιάννης Μενεσιδης

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ
ΔΕΚΤΑΙ ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΑΙ ΕΙΣΦΟΡΑΙ
ΑΡΘΡΑ-ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ

Περιοδικόν Παρησία
Ἱερά Μητρόπολις
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Τ.Θ. 306, Τ.Κ. 69100 Κομοτηνῆς

ΕΚΤΥΠΩΣΗ

Τυπογραφεῖον «Ἐπικοινωνία Α.Ε.»
Ἐναντι Πανεπιστημιουπόλεως
691 00 Κομοτηνῆς
Τηλ. 25310 81512, Fax: 25310 26027
E-mail: epikoinonia.ae@gmail.com

Περιεχόμενα

01.

Ἐγκύκλιος 24^η ἐπὶ τῇ ἐλεύσει
τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου
εἰς τὴν πόλιν τῆς Κομοτηνῆς

03.

Ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικὸς
Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος
Μανώλης Γ. Βαρβούνης, Καθηγητὴς
τοῦ Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης

08, 11, 18, 22, 26, 29, 32, 36, 39.

Ἀποστολικὴ ἐπίσκεψη τῆς Α.Θ.Π.
τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου
κ.κ. Βαρθολομαίου εἰς τὴν Ἱερά
Μητρόπολη Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης
Βαρθολομαῖος Ἱατρίδης

10.

Προσλαλιὰ Δημάρχου Κομοτηνῆς κ. Γ.Πετρίδη

14.

Προσλαλιὰ Μητροπολίτου Μαρωνείας
& Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονος
κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν τῆς Α.Θ.Π.
τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου
κ.κ. Βαρθολομαίου εἰς τὴν Κομοτηνὴν

21.

Προσλαλιὰ Σεβ. Μητροπολίτου Μαρωνείας
& Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονος
ἐπὶ τῇ ὑπὸ τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ
Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου συνάξει
τοῦ ἱεροῦ κλήρου τῆς Μητροπόλεως
Μαρωνείας & Κομοτηνῆς

34.

Προσλαλιὰ τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου
Μαρωνείας & Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονος
ἐπὶ τῇ ἀγιασμῷ θεμελιώσεως κατασκευητικῶν
ἐγκαταστάσεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
ὑπὸ τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ
Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου

Ἐγκύκλιος 24^η
ἐπὶ τῇ ἐλεύσει
τοῦ Οἰκουμενικοῦ
Πατριάρχου
εἰς τὴν πόλιν
τῆς Κομοτηνῆς

Πρὸς

Τὸν Ἱερὸν Κλῆρον

καὶ τὸν εὐσεβῆ Λαὸν τῆς καθ'
ἡμᾶς Ἱερᾶς Μητροπόλεως

Ἀδελφοί μου ἀγαπητοί,

Ἡ Ἐκκλησία ἡ παροι-
κοῦσα κατὰ Μαρώ-
νειαν καὶ Κομοτηνὴν
μὲ αἰσθήματα χαρᾶς ἀνεκλαλήτου
ἀγγέλλει τὴν ὑψηλὴν ἐπίσκεψιν
τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Παναγιότη-
τος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρ-
χου κ.κ. Βαρθολομαίου.

Ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Μαρω-
νείας καὶ Κομοτηνῆς ὑπαγομένη
πνευματικῶς εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν
Πατριαρχεῖον διατηρεῖ τὴν κανονι-
κὴν τῆς ἀναφορὰν εἰς τὸν ἐκάστοτε
Ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντινουπό-
λεως, Νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμε-
νικὸν Πατριάρχην, τὸν πρῶτον
τῆς Ὁρθοδοξίας Ἱεράρχην, ὁ
ὅποιος φέρει τὴν εὐθύ-
νην τῆς διασφαλί-
σεως τῆς πίστε-
ως, ἀλλὰ καὶ τὰ
στίγματα τοῦ
Γένους.

Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον εἶναι τὸ κέντρον τῆς ἀνὰ τὴν οἰκουμένην Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καὶ ἔχει τὴν εὐθύνην τῆς διαφυλάξεως καὶ προωθήσεως τῆς ἐνότητος καὶ ἐνισχύσεως τῶν κατὰ τόπους Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Δὲν ἔχει ἐξουσία κοσμική, ἀλλὰ ἡ ἐξουσία του εἶναι θυσιαστική, ὅπως τοῦ Χριστοῦ, ὁ Ὅποῖος «οὐκ ἤλθε διακονηθῆναι ἀλλὰ διακονῆσαι» (Μαρκ. 10,45). Ὡς ἐκ τούτου, ἡ διακονία του εἶναι δομικὴ καὶ βασικὴ διὰ τὴν λειτουργίαν τῆς ἀνὰ τὴν Οἰκουμένην Ἐκκλησίας.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὡς θεματοφύλαξ τῆς ὁρθῆς πίστεως ἐμύπησε εἰς τὸ διάβα τῶν αἰώνων καὶ τὸ Ἑλληνικὸ Γένος εἰς τὴν προοπτικὴν τῆς ἀλληλεγγύης, τῆς καταλλαγῆς, τῆς συνεργασίας καὶ τοῦ σεβασμοῦ τῶν ἄλλων ἔθνων. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν αἰσθανόμεθα ἰδιαίτεραν εὐγνωμοσύνην.

Τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς κατευθύνσεις αὐτὰς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου ἐνσαρκώνει ἐπιτυχῶς ὁ Σεπτὸς προκαθήμενός του, ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος, ὁ ὁποῖος πηδαλιουχεῖ τὴν Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ ἀπὸ τὸν Ὀκτώβριον τοῦ 1991. Δραστήριος καὶ τολμηρὸς, ἀπλοῦς καὶ συνεσταλμένος καί, ὅταν πρέπει, μεγαλοπρεπής. Διορατικὸς καὶ ὁραματιστής, νέος καὶ γέρων ταυτόχροτως, ἔχει τὸ χάρισμα τῆς φιλίας, ἔχει σπουδαίαν θεολογικὴν κατάρτισιν, ἐργάζεται καθημερινῶς σκληρὰ καὶ ἐκεῖνο ποῦ δεσπόζει μέσα του εἶναι ἡ εὐθύνη τῆς ἐνότητος καὶ τῆς προβολῆς τῆς Ὁρθοδοξίας. Ἀλλὰ ὁ Πατριάρχης Βαρθολομαῖος εἶναι

πρωτίστως ὁ Θεοτίμητος Πρωτοστάτης τῶν Ποιμένων ποῦ διακονεῖ καὶ ποιμαίνει «μετ' ἐπιστήμης» εἰς τὸν σημερινὸν καὶ εἰς τὸν αὐριανὸν κόσμον. Ἕνας «οἰκουμενικὸς ἐπαγρυπνῶν», ποῦ προσεύχεται καὶ ἐργάζεται, χωρὶς νὰ ἀποθαρρύνεται ἀπὸ τὰ ἀναφυόμενα ἀνθρωπίνως προβλήματα, διὰ τὴν ἐνότητα τῶν χριστιανῶν. Πέρα ἀπὸ αὐτά, μαρτυρεῖ καὶ ἀναγγέλλει τὴν εἰρήνην τοῦ Χριστοῦ μεταξὺ ὄλων τῶν ἀνθρώπων καὶ ἀγωνίζεται διὰ τὴν εἰρηνικὴν συνύπαρξιν ὄλων τῶν θρησκειῶν.

Ὁ Παναγιώτατος θὰ ἐπισκεφθῇ τὰς Ἱερὰς Μητροπόλεις τῆς Θράκης ἐκκινῶν ἀπὸ τὴν πόλιν τῶν κάστρων, τὸ Διδυμότειχον, καὶ θὰ καταλήξῃ εἰς τὴν πόλιν τῆς Ξάνθης.

Εἰς τὴν Κομοτηνὴν θὰ εὐρίσκεται τὸ ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας 22 Σεπτεμβρίου καὶ ἡ ὑποδοχὴ Αὐτοῦ θὰ λάβῃ χώραν περὶ ὥραν 6^{ην} ἀπογευματινὴν εἰς τὸν αὐλειον χώρον τοῦ Ἱεροῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς, ὅπου θὰ ψαλλῇ ἐπίσημος Δοξολογία.

Διὰ πάντα τὰ ἀνωτέρω σὰς καλῶ καὶ σὰς προσκαλῶ νὰ παραστῇτε ὅλοι εἰς τὴν ὑποδοχὴν τοῦ Πατριάρχου μας, προκειμένου νὰ ἀποδώσωμεν εἰς τὸ πρόσωπον Αὐτοῦ τὴν πρέπουσαν τιμὴν ὡς εὐγνώμονα τέκνα τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ διὰ τὴν ἱστορίαν ποῦ φέρει καὶ διὰ τὸ μέλλον ποῦ σηματοδοτεῖ.

Μετὰ πατρικῶν εὐχῶν
Ὁ Μητροπολίτης
† ὁ Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
Παντελεήμων

Ἡ Α.Θ.Π. ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος

Μανώλης Γ. Βαρβούνης
Καθηγητῆς τοῦ Δημοκριτείου
Πανεπιστημίου Θράκης

Ἡ Αὐτοῦ Θειοτάτη Παναγιότης ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Νέας Ῥώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαῖος, διὰ τῆς ἀναγορεύσεως τοῦ ὁποῖου εἰς ἐπίτιμο διδάκτορα τῆς Σχολῆς Κλασικῶν καὶ Ἀνθρωπιστικῶν Σπουδῶν, τῇ προτάσει τῆς Τμήματος Γλώσσας, Πολιτισμοῦ καὶ Φιλολογίας Παρευξινίων Χωρῶν, ἐτιμήθη τὸ Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, εἶναι χάριτι Θεοῦ Παναγάρχου ὁ 27δς προκαθήμενος τοῦ ἀποστολικοῦ Θρόνου τοῦ ἁγίου Ἀνδρέα τοῦ Πρωτοκλήτου.

Ὁ Παναγιώτατος ἐγεννήθη ἐν Ἰμβρῳ τὴν 29^{ην} Φεβρουαρίου 1940 ἀπὸ τοὺς Χρῆστο καὶ Μερόπη Ἀρχοντῶν, κατὰ δὲ τὸ ἅγιο βάπτισμα ἔλαβε τὸ ὄνομα Δημήτριος. Παρακολούθησε τὶς ἐγκύκλιες σπουδὲς στὴν μαρτυρικὴ γενέτειρά του καὶ στὸ Ζωγράφειο Λύκειο τῆς Πόλεως, κατόπιν δὲ ἐσπούδασε τὰ ἱερὰ γράμματα εἰς τὴν περιώνυμο Θεολογικὴ Σχολὴ τῆς Χάλκης, ἀπὸ τὴν ὁποία ἀποφοίτησε ἀριστοῦχος τὸ 1961. Ἀφοῦ ἐξεπλήρωσε τὶς στρατιωτικὰς ὑποχρεώσεις του (1961-1963), μὲ ὑποτροφία τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, πραγματοποιοῖσε μεταπτυχιακὰς σπουδὰς στὸ Ἰνστιτοῦτο Ἀνατολικῶν Σπουδῶν τῆς Ῥώμης, στὸ Οἰκουμενικὸ Ἰνστιτοῦτο τοῦ Bossey τῆς Ἑλβετίας καὶ στὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Μονάχου. Εἰδικεύθηκε στὸ Κανονικὸ Δίκαιο καὶ ἀναγορεύθηκε διδάκτωρ τοῦ Γρηγοριανοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ῥώμης, μὲ θέμα διδακτορικῆς διατριβῆς «Περὶ τὴν κωδικοποίησιν τῶν Ἱερῶν Κανονικῶν Διατάξεων ἐν τῇ Ὁρθοδόξῳ Ἐκκλησίᾳ».

Τὸ 1968 ἐπέστρεψε στὴν Βασιλί-
δα τῶν Πόλεων καὶ διορίσθηκε Βοηθὸς
Σχολάρχης στὴν Ἱερὰ Θεολογικὴ Σχολὴ
τῆς Χάλκης, μετὰ τὴν ἀδικαιολόγητη καὶ
ἄδικη ἀναστολὴ ἐργασιῶν τῆς ὁποίας, –ή
ὁποία ὅλως παραλόγως συνεχίζεται ὡς
καὶ τὶς μέρες μας–, ἐκλήθη εἰς τὴν πατρι-
αρχικὴ αὐλὴ τοῦ Φαναρίου. Προῖον τῆς
ἐπιστημονικῆς του ἐνασχολήσεως εἶναι
τὸ μεγάλο καὶ στιβαρὸ συγγραφικὸ ἔργο
του, ἀποτελούμενο ἀπὸ ἄρθρα, σημει-
ώματα, αὐτοτελεῖς μελέτες καὶ λόγους
περινουστάτους, οἱ ὁποῖοι δημοσιεύονται
κατὰ θέμα σὲ σειρὰ τόμων. Ἄς σημειωθεῖ
ὅτι πλὴν τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης ὁμιλεῖ
καὶ γράφει ἀπταιστως τὴν τουρκικὴν, τὴν
λατινικὴν, τὴν ἰταλικὴν, τὴν ἀγγλικὴν, τὴν
γαλλικὴν καὶ τὴν γερμανικὴν γλῶσσαν.

Παραλλήλως πρὸς τὴν ἀκαδημα-
ϊκὴν ἐξελίχθη καὶ ἡ ἱερατικὴ του διακο-
νία, ἐνώπιον τοῦ ἱεροῦ θυσιαστηρίου.
Ἐχειροτονήθη διάκονος τὸ 1962, λαβὼν
τὸ ὄνομα τοῦ ἀποστόλου Βαρθολομαί-
ου πρὸς τιμὴν τοῦ λογίου καὶ ἐπιφανοῦς
συμπατριώτη του Βαρθολομαίου τοῦ Ἰμ-
βρίου, τοῦ Κουτλουμουσιανοῦ. Τὸ 1969
ἐχειροτονήθη πρεσβύτερος, καὶ μετὰ ἓνα
περίπου ἐξάμηνο ὁ ἀοίδιμος Οἰκουμε-
νικὸς Πατριάρχης Ἀθναγόρας ὁ Α΄ τὸν
ἐχειροθέτησε εἰς τὸ ὀφφίκιον τοῦ Ἀρχι-
μανδρίτου.

Μετὰ τὴν πρὸς Κύριον ἐκδημίαν τοῦ
Ἀθναγόρα καὶ τὴν ἐκλογὴ καὶ ἐνθρόνι-
ση τοῦ διαδόχου του, Οἰκουμενικοῦ Πα-
τριάρχου Δημητρίου τοῦ Α΄, ὁ Παναγιώ-
τατος ἀνέλαβε τὴν διεύθυνση τοῦ ἀρτι-
συστάτου τότε Ἰδιαίτερου Πατριαρχικοῦ
Γραφείου, ἐνῶ τὰ Χριστούγεννα τοῦ 1973
ἐχειροτονήθη Μητροπολίτης Φιλαδελ-
φείας, κατόπιν τῆς ἐκλογῆς του εἰς τὸν
παλαίφατον αὐτὸν Θρόνον ὑπὸ τῆς Ἀγίας
καὶ Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πα-
τριαρχείου.

Ἀπὸ τὴν θέση αὐτὴ ὑπῆρξε, ιδίως μετὰ
τὸ 1974, μέλος τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου,
μέλος καὶ πρὸεδρος πολλῶν Συνοδικῶν Επι-
τροπῶν τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλη-
σίας, ἀλλὰ καὶ μέλος ἀποστολῶν, ἐξαρχιῶν
καὶ ἐπιτροπῶν ποὺ ἀποστέλλονται ἀπὸ τὸ
ἀειφεγγές Φανάριον εἰς τὸν ὀρθόδοξον καὶ
χριστιανικὸν κόσμον. Ὑπῆρξε ἐπίσης ἐκ τῶν
κυρίων συντελεστῶν τῶν περιοδεῶν ἀγά-
πης καὶ εἰρήνης τοῦ Πατριάρχου Δημητρίου
στὶς Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες τῆς Οἰκουμένης,
συνοδὸς συχνότατα τοῦ προκαθημένου τῆς
Ὁρθοδοξίας καὶ βραχιῶν δεξιὸς τῆς μελέ-
της καὶ χαράξεως τῆς Πατριαρχικῆς ἐκκλη-
σιαστικῆς πολιτικῆς.

Μετὰ τὴν κοίμηση τοῦ Γέροντός του,
Μητροπολίτου Χαλκηδόνος Μελίτω-
νος τοῦ Χατζῆ, τοῦ πλέον χαρακτηριστι-
κοῦ Φαναριώτου ἱεράρχου τῆς ἐποχῆς
του, ἐξελέγη, τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1990,
Μητροπολίτης Γέρων Χαλκηδόνος, κα-
ταλιπὼν τὴν διεύθυνση τοῦ Ἰδιαίτερου
Πατριαρχικοῦ Γραφείου. Ἐκ τῆς θέσεως
αὐτῆς, μετὰ τὴν κοίμηση τοῦ Πατριάρχου
Δημητρίου, ἐξελέγη τὴν 22^{αν} Ὀκτωβρίου
1991 Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλε-
ως καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης, τιθέμε-
νος ὡς ὁ «λύχνος ἐπὶ τὴν λυχνίαν», ὥστε
νὰ φέγγει «πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκουμένῃ»,
τῆς ἐνθρονίσεώς του γενομένης εἰς τὸν
Πάνσεπτον Πατριαρχικὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου
Γεωργίου, στὸ Φανάρι τῆς Πόλεως.

Πρὶν τὴν διατύπωση ὀρισμένων πε-
νιχρῶν σκέψεων ἐπὶ τῆς Θεοβαδίστου καὶ
Θεαρέστου Πατριαρχείας του, θὰ πρέπει
ἐδῶ νὰ ἀναφερθοῦν ὀλίγα τινὰ καὶ περὶ
τῆς συνεχίσεως τῆς διεθνοῦς ἐπιστημο-
νικῆς καὶ πνευματικῆς παρουσίας του, τὴν
ὁποία δὲν ἐγκατέλειψε, καίτοι τὸν ἔδα-
κνον οἱ ὄφεις τῆς ἀρχιερατικῆς ράβδου,
κατόπιν δὲ τῆς πατριαρχικῆς βακτηρίας:

Ἰδρυτικὸν μέλος καὶ ἀντιπρόεδρος ἐπὶ
ἔτη τῆς «Εταιρείας τοῦ Δικαίου τῶν Ἀνα-

τολικῶν Ἐκκλησιῶν», ἐπὶ δεκαπενταετίαν ὄλην μέλος καὶ ἐπὶ ὀκταετίαν ἀντιπρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς «Πίστις καὶ Τάξις» τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν, μέλος τῶν Γενικῶν Συνελεύσεων τοῦ Συμβουλίου αὐτοῦ στὴν Uppsala, τὸ 1968, στὸ Vancouver, τὸ 1983, καὶ στὴν Camberra, τὸ 1991, ὅπου μάλιστα ἐξελέγη τιμητικῶς μέλος τῆς Κεντρικῆς καὶ τῆς Ἐκτελεστικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου τῶν Ἐκκλησιῶν.

Ἔλαβε μέρος, κατὰ κανόνα εκπροσωπώντας τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο, σὲ διορθόδοξα καὶ διαχριστιανικὰ συνέδρια, σὲ ἐπίσημες ἀποστολὲς πρὸς κυβερνήσεις, Ὁρθοδόξους καὶ μὴ Ἐκκλησίες, πρὸς Ἐπαρχίες τοῦ Θρόνου καὶ πρὸς τὸ Ἅγιον Ὅρος. Τὸ 1990 προήδρευσε τῆς Διορθόδοξου Προπαρασκευαστικῆς τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου Ἐπιτροπῆς στὴ Γενεύη, ὅπου ἐξετάστηκε τὸ κρίσιμο ζήτημα τῶν κανονικῶν ἀρμοδιοτήτων καὶ δικαιοδοσιῶν ἐπὶ τῆς Ὁρθοδόξου Διασποράς. Ἔδωσε διαλέξεις σὲ πολλὰς πόλεις καὶ χῶρες, ὅπως, ἐπὶ παραδείγματι, στὴν Λουβαῖν τοῦ Βελγίου, στὴ Μαδρίτη τῆς Ἰσπανίας, στὴ Βιέννη τῆς Αὐστρίας, στὴ Ρώμη τῆς Ἰταλίας καὶ ἀλλαχοῦ.

Ἐταῖρος τῆς Ὁρθοδόξου Ἀκαδημίας Κρήτης καὶ ἐπίτιμο μέλος τοῦ Ἰδρύματος Pro Oriente τῆς Βιέννης, ἔχει κατὰ καιροὺς ἀναγορευθεῖ ἐπίτιμος διδάκτωρ πολλῶν πανεπιστημιακῶν ἰδρυμάτων τῆς ἡμεδαπῆς καὶ τῆς ἀλλοδαπῆς, ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἐνδεικτικῶς ἀναφέρουμε τὰ Πανεπιστήμια Ἀθηνῶν, Κρήτης, Αἰγαίου καὶ Ἰωαννίνων τῆς Ἑλλάδος, τὴν Θεολογικὴ Ἀκαδημία Μόσχας, τὰ Πανεπιστήμια τῆς Aix-en-Provence καὶ τοῦ Θεολογικοῦ Ἰνστιτούτου τοῦ Ἁγίου Σεργίου τῆς Γαλλίας, τὸ City University του Λονδίνου, τὸ Πανεπιστήμιο τῆς Louvain-la-Neuve τοῦ Βελγίου, τὰ Πανεπιστήμια

τῆς Georgetown, τοῦ Tuft, τοῦ Southern Methodist καὶ τοῦ Yale, ἀλλὰ καὶ τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Τιμίου Σταυροῦ Βοστώνης καὶ τοῦ Θεολογικοῦ Ἰνστιτούτου τοῦ Ἁγίου Βλαδιμήρου Νέας Ὑόρκης τῶν Η.Π.Α., τοῦ Πανεπιστημίου τοῦ Ἐδιμβούργου καὶ ἀλλοῦ.

Σημειωτέον, ὅτι τὰ ἀνώτατα αὐτὰ ἐκπαιδευτικὰ καὶ πνευματικὰ ἰδρύματα δὲν τίμησαν μόνον τὸν δισχιλιόχρονο σχεδὸν θεσμὸ ποὺ ὁ Παναγιώτατος ἐκπροσωπεῖ, ἀλλὰ καὶ τὴν πνευματικὴ καὶ ἐπιστημονικὴ του δράση, τὴν οἰκουμενικῶς γνωστή, λόγῳ τῆς ὁποίας ἡ ἀνάρρησή του στὸν πάνσεπτο καὶ παλαίφατο Οἰκουμενικὸ Θρόνο συντέλεσε στὴν δημιουργία νέου κλίματος αἰσιοδοξίας, ἐμπιστοσύνης καὶ προσδοκιῶν στοὺς ἀνὰ τὴν ὑφήλιον χριστιανούς. Αἰσθήματα ποὺ πλήρως ἔχει ἐπαληθεύσει ἡ θεοτίμητη πατριαρχεία του.

Πιστὸς στὶς ἐξαγγελίες τοῦ ἐνθρονιστηρίου λόγου του, ὁ Παναγιώτατος προώθησε σημαντικὰ τὴν πανορθόδοξο ἐνότητα καὶ συνεργασία, συγκαλῶν στὸ Φανάριον τοὺς Προκαθημένους τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν. Τὸ 1995 στὴν Πάτμο, τὸ 2000 στὰ Ἱεροσόλυμα, τὸν Δεκέμβριο τῆς ἴδιας χρονιᾶς στὴν Πόλη καὶ στὴ Νίκαια, ἀλλὰ καὶ ἐντελῶς προσφάτως, ἀπὸ τὶς 6 ὡς τὶς 9 Μαρτίου 2014 στὴν Πόλη, οἱ Ὁρθόδοξοι Προκαθήμενοι ὑπὸ τὴν φωτισμένη προεδρία του, συναντήθηκαν, διαβουλευθήκαν καὶ συμφώνησαν ἐπὶ σειρᾷ κρίσιμων ζητημάτων. Μάλιστα, ἡ τελευταία πέμπτη κατὰ σειρά ἱερὰ σύναξις ἀπεφάσισε ἡ Μεγάλὴ Σύνοδος, ἡ ἀπὸ δεκαετίες ἀναμενόμενη, νὰ συνέλθει τὸ 2016 στὸ Ναὸ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης Κωνσταντινουπόλεως. Εὐχόμεθα ὁ Κύριος νὰ διαφυλάττει ἐν ἄκρα ὑγείᾳ τὸν Παναγιώτατο, ὥστε νὰ τὸν δοῦμε σωφρόνως προεδρεύοντα καὶ νουνεχῶς

οίακοστροφούντα τῆς μοναδικῆς αὐτῆς καὶ ταυτοχρόνως κρίσιμου γιὰ τὰ ὀρθόδοξα πράγματα Συνόδου.

Παραλλήλως ὁ Παναγιώτατος «εἰς ἐνότητα πάντας καλεῖ» συνεχίζων τὸν διάλογον μὲ χριστιανικὰς ἐκκλησίες καὶ ὁμολογίες. Ἰδιαίτερως ἡ πρόσφατη πανηγυρική συνάντησή του μὲ τὸν Πάπα τῆς Ρώμης Φραγκίσκο τὸν Α΄ στὰ Ἱεροσόλυμα καὶ στὴ Βηθλεέμ, κορωνίς σειρᾶς ἐπαφῶν καὶ διαλόγων, ἀναπτέρωσε τὰ ἀδελφικὰ αἰσθήματα τῶν ἀνὰ τὴν ὑψηλὸ χριστιανῶν. Ἡ καλὴ συνεργασία καὶ ἡ συστηματικὴ ἄρση καχυποψιῶν καὶ προβλημάτων τοῦ παρελθόντος ὁδήγησε στὴν εἰλικρινὴ ἐπαφὴ καὶ στὴν ἐπιθυμητὴ λύση πολλῶν προβλημάτων τῶν ἀνὰ τὸν κόσμον Ὁρθοδόξων. Ὡσαύτως, σημαντικότερες εἶναι καὶ οἱ διαθρησκειακὲς πρωτοβουλίες του, ὡς ἐκείνη περὶ εἰρήνης καὶ ἀνεξιθρησκείας, ἡ διακηρύξασα ὅτι βία ποὺ ἀσκεῖται ἐν ὀνόματι τῆς θρησκείας οὐσιαστικὰ καὶ πρωτίστως κατὰ τῆς θρησκείας –κάθε θρησκείας– στρέφεται καὶ ἐνεργεῖ.

Σημαντικὴ εἶναι καὶ ἡ περιβαλλοντικὴ δράση του, ἡ ἐξειδικευμένη ἐπὶ τῆς παραδοχῆς ὅτι ἡ καταστροφὴ τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος, ὡς κυρίως ἔργου τοῦ Θεοῦ Δημιουργοῦ, συνιστᾷ βαρυτάτην ἁμαρτίαν. Σειρὰ ὅλη διεθνῶν περιβαλλοντικῶν συνεδρίων προέβαλαν τὴν ὀρθόδοξη χριστιανικὴ ἀποψη ἐπὶ τοῦ θέματος, ἐνῶ ἡ 1η Σεπτεμβρίου, ἑορτὴ τῆς Ἰνδίκτου καὶ τῆς προστάτιδος τοῦ πατριαρχικοῦ οἴκου Παναγίας τῆς Παμμακαρίστου, ἀνεγνωρίσθη ὡς παγκόσμια ἡμέρα προσευχῆς γιὰ τὸ φυσικὸ περιβάλλον, τὸ βαναύσως ἀτιμαζόμενον καὶ ἀποδομούμενον ἀπὸ τὸν ἄφρονα σύγχρονον ἄνθρωπον.

Τὸ τρίπτυχο τῆς βασικῆς προσφορᾶς τῆς μέχρι τὴν σήμερον Πατριαρχείας Βαρθολομαίου τοῦ Α΄ ὁλοκληρώνει ἡ ὑπὲρ

τῆς ὁμογενείας τῆς Πόλεως φροντίδα καὶ ἀνύστακτη μέριμνά του. Διοργάνωσε συνέδρια νεολαίας, ἔδωσε ζωὴ σὲ ὁμογενειακὰ σωματεῖα καὶ κοινότητες, διεκδίκησε σὲ διεθνῇ δικαστήρια καὶ κέρδισε περιουσιακὰ στοιχεῖα καὶ ἀπαραγράπτα δίκαια. Ἐπὶ τῆς πατριαρχείας του οἱ ναὶ τῆς Πόλεως ὅπου ἱεουργεῖ, ἰδιαίτατα δὲ ὁ Πάνσεπτος Πατριαρχικὸς Ναὸς τοῦ Ἁγίου Γεωργίου Φαναρίου, εἶναι καὶ πάλι γεμᾶτοι ἀπὸ πιστοῦς, κατὰ κανόνα ἐξ Ἑλλάδος προσκυνητὰς.

Ἀνασυγκρότησε τὸν ἱερὸ θεσμό τῶν Ἀρχόντων Ὁφικιάων τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ὀργανώσας αὐτοὺς εἰς τὴν Ἀδελφότητα τῆς Παναγίας τῆς Παμμακαρίστου καὶ εἰς τὴν Ἀδελφότητα τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου, γιὰ τοὺς Ἀρχοντες τῆς Ἀμερικῆς. Ἀναστύλωσε εἰς τὸ ἀρχαῖον κάλλος πληθὸς ναῶν, ἀνασυγκρότησε μνηροπόλεις καὶ προσωπικῶς ἐπαναλειτούργησε παλαιοὺς καὶ ἐγκαταλειμμένους στὴ φθορὰ τοῦ χρόνου ναοὺς, σὲ ὁλόκληρη τὴν ἁγιοτόκον Μικρασίαν. Ἀκούραστος καὶ χαλκέντερος, μὲ σειρὰ εὐλογητῶν πατριαρχικῶν ἐπισκέψεων, εὐλόγησε καὶ ἁγίασε ὅλες τὶς ἐπαρχίες τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, ἐν Ἑλλάδι καὶ εἰς τὸ ἐξωτερικόν, θυμίζοντας σὲ ὅλους μας πόσον ἀπερίφραστη τιμὴ συνιστᾷ ἡ ὑπαγωγή εἰς τὸ πατριαρχικὸν ὠμοφρόριόν του.

Ἀνυποχώρητος εἰς τὰ δίκαια καὶ πατρικὸς εἰς τὴν συγγνώμην, τύπτων ὅπου χρειάζεται καὶ οἰκονομῶν ὅπου δεῖ, διαγράφει λαμπρὰ Πατριαρχεῖα. Πατριαρχεῖα τῆς ὁποίας ἐπίστεψις εὐχόμεθα νὰ εἶναι ἡ ἐπαναλειτουργία τῆς ἀδίκως καὶ ἀναίτιως σιγησάσης Ἱερᾶς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Χάλκης, διὰ τὴν ὁποία ὅλοι εὐχόμεθα εἰς τὸν Πανάγαθο Θεὸ νὰ εἶναι σύντομη. Νὰ εἶναι ἐγγὺς ἡ ἡμέρα ποὺ ὁ Πατριάρχης τῆς εἰρήνης καὶ τῆς καταλλαγῆς, ὁ

Πατριάρχης τοῦ Γένους τῶν Ρωμῶν, θὰ τελέσει τὸν ἀγιασμό ἐνάρξεως τῶν μαθημάτων καὶ θὰ σημάνει τὸν πρῶτο κώδωνα τῆς ἀρχῆς τῆς διδασκαλίας, ἐγγράφοντας καὶ αὐτὴν τὴν λαμπρὴ σελίδα στὸν χρυσόγραφο κώδικα τῶν ἐπιτευγμάτων τῆς εὐκλεοῦς Πατριαρχείας Βαρθολομαίου τοῦ Α΄.

Πρὶν μερικὰ χρόνια ἡ Πολυτεχνικὴ Σχολὴ τοῦ Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης, τιμώντας κατ' ἀρχὴν, ἀλλὰ ὄχι μόνο, τὸν «πράσινο» Πατριάρχη Βαρθολομαῖο, τὸν ἀναγόρευσε ἐπίτιμο διδάκτορά της. Τώρα ἡ Σχολὴ Κλασικῶν καὶ Ἀνθρωπιστικῶν Σπουδῶν τοῦ ἴδιου Πανεπιστημίου τοῦ ἀπένειμε εὐσεβάστως καὶ εὐλαβῶς τὴν δική της ἀνώτατη διάκριση ὡς τὸν Πατριάρχη τοῦ Γένους, τὴν εὐσεβῆ πηγὴ καὶ «τὸ σταθμερὸ καὶ ἀμετακίνητο κέντρο τοῦ τροχοῦ τῆς Ἐκκλησίας, στὸ ὁποῖο ὀφείλουν νὰ συγκλίνουν ὅλες οἱ ἀκτίνες τῶν Ὁρθοδόξων», κατὰ τὴν προσφιλεῖ ἔκφραση τοῦ Ἀρχοντος Μεγάλου Ἱερομνήμονος καὶ πρεσβυγε-

νοῦς Ἀρχοντος Ὁφφικιάλου τοῦ θρόνου κ. Ἀριστείδη Πανώτη.

Πρόκειται γιὰ τὴν ἀνωτάτη ἀκαδημαϊκὴ τιμητικὴ διάκριση πρὸς ἓναν μεγάλο Πατριάρχη, ποὺ εἶναι ταυτοχρόνως καὶ φίλος θερμὸς καὶ βοηθὸς ἀπροσμάχτος τοῦ Πανεπιστημίου μας, ὅπως κατ' ἐπανάλειψιν ἔχει ἀποδειχθεῖ. Προέρχεται ἡ τιμὴ αὕτη ἐκ τοῦ περισσεύματος τῆς ἀγάπης καὶ τοῦ σεβασμοῦ μας πρὸς τὸ τετιμημένον Πρόσωπόν Του καὶ πρὸς τὴν μακραίωνη μαρτυρία καὶ μαρτυρικὴ πορεία τοῦ Πρωτοκορυφαίου Θρόνου τῆς Ὁρθοδοξίας, τὸν ὁποῖο περικοσμεῖ καὶ διαχρυσίζει διὰ τοῦ ἔργου καὶ τῆς πορείας του.

Ευχόμενοι ἀπὸ καρδίας νὰ εἶναι τὰ ἔτη Του πολλὰ, ἀκύμαντα, ἀπίκραντα, ὑγιεινὰ κατὰ πάντα, εὐδαίμονα, εὐσταθῆ, εἰρηνικὰ καὶ θεοφώτιστα, ἀπὸ τοῦ περισσεύματος νικοῦ σεβασμοῦ καὶ ὑποταγῆς ἀνακράζουμε: «Βαρθολομαίου τοῦ Παναγιωτάτου καὶ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, πολλὰ τὰ ἔτη».

Ἀποστολικὴ ἐπίσκεψις

τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου
εἰς τὴν Ἱερὰ Μητρόπολιν Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς

Ἀρχιμανδρίτης
Βαρθολομαῖος Ἱατρίδης

Τὸ ἀπόγευμα τῆς Δευτέρας, 22 Σεπτεμβρίου 2014, ἡ Ἱερὰ Μητρόπολις Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς ἐδέχθη τὴν ὑψηλὴ ἐπίσκεψιν τῆς Σεπτῆς τῆς Ὁρθοδοξίας Κορυφῆς, τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, ὁ ὁποῖος ἐπισκέφθηκε τὴν Θράκην, ἐκκινώντας ἀπὸ τὴν πόλιν τοῦ Διδυμοτείχου, τὴν Ἀλεξανδρούπολη καὶ τὴν Κομοτηνὴ.

Τὸν ὑψηλὸν Ἐπισκέπτη προϋπάντησε στὰ ὄρια τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμων, συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν Δήμαρχο Κομοτηνῆς κ. Γεώργιο Πετρίδη καὶ τὸν Πρύτανη τοῦ Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης Καθηγητὴ κ. Ἀθανάσιο Καραμπίνη.

Ἀκολούθως, ὁ πρῶτος τῆς Ὁρθοδοξίας Ἱεράρχης ἐγένετο δεκτὸς ἐν ἐκκλησίᾳ πληθούσῃ καὶ ἐν κλίματι ἐνθουσιῶντος λαοῦ εἰς τὸν αὐλῆιον χώρον τοῦ Ἱεροῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς, παρουσίᾳ τοῦ ἐκπροσώπου τῆς Κυβερνήσεως Ὑφυπουργοῦ Παιδείας καὶ Θρησκευμάτων κ. Ἀλεξάνδρου Δεμερτζόπουλου, τοῦ Ἀντιπροέδρου τοῦ Ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου κ. Γεωργίου Καλαντζῆ, τοῦ Δημάρχου τῆς πόλεως, ὅστις ἀπνύθυνε τὸν προσήκοντα χαιρετισμόν, τοῦ Ἀνωτέρου Διοικητοῦ Φρουρᾶς Κομοτηνῆς, τοῦ Γενικοῦ Ἀστυ-

νομικοῦ Διευθυντοῦ Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης, τῶν Βουλευτῶν τοῦ Νομοῦ, τοῦ Μουφτῆ Κομοτηνῆς, τῶν τοπικῶν Ἀρχόντων, καθὼς καὶ ἐκπροσώπων πολιτιστικῶν συλλόγων καὶ σωματείων τοῦ Νομοῦ καὶ τῆς πόλεως.

Μετὰ τὴν προσφώνησιν τοῦ Δημάρχου Κομοτηνῆς καὶ τὴν ἀντιφώνησιν τοῦ Παναγιωτάτου, ἐσχηματίσθη λιτανευτικὴ πομπή, ἡ ὁποία κατέληξε εἰς τὸν Ἱερὸν Καθεδρικὸν Ναὸν Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς, ὅπου ἐψάλλη Δοξολογικὴ δέσις, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Παντελεήμων προσεφώνησε τὸν Οἰκουμενικὸν Πατριάρχην, εἰς τὸν ὁποῖον ἐκ προσώπου τοῦ ἱεροῦ κλήρου, τῶν ἀρχόντων καὶ τοῦ λαοῦ ἐνεχείρησε Ἀρχιερατικὸν Ἐγκόλπιον μεθ' εἰκόνας τῆς Θεομήτορος, ἀντίγραφον ἐκ ἐναπομεινάντων σεμνείων τῆς πίστεώς μας εἰς τὸ Παπίκιον Ὅρος.

Ἀντιφωνήσας ὁ Παναγιώτατος ἀπνύθυνε λόγον οἰκοδομῆς καὶ ἐπιστηριγμοῦ, ἐπιδαφιλεύσας τὰς εὐχὰς τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ τὰς Πατριαρχικὰς τοιαύτας, εὐχαριστήσας διὰ τὴν δοχὴν καὶ τὰς ἐκδηλώσεις σεβασμοῦ καὶ ἀφοσιώσεως πρὸς τὸν ἱερὸν θεσμόν καὶ τὸ πρόσωπον Αὐτοῦ.

Μετὰ ταῦτα, ἅπαντες μετέβησαν εἰς τὴν ἐπίσημον αἴθουσαν τοῦ Δημοκριτείου Πανεπιστημίου Θράκης, ὅπου κατὰ τὴν

προβλεπομένην τάξιν, ὁ Παναγιώτατος ἀνηγορεύθη ἐπίτιμος Διδάκτωρ τοῦ Τμήματος Γλώσσης, Φιλολογίας, Πολιτισμοῦ Παρευξινίων Χωρῶν.

Τὴν Τρίτην, 24 Σεπτεμβρίου 2014, ὁ Οἰκουμενικός μας Πατριάρχης, κατόπιν παρακλήσεως τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου κ. Παντελεήμονος, προέστη τῆς Ἱερατικῆς Συνάξεως, ὅπου ἀπηύθυνε λόγους πατρικούς καὶ ἐνισχυτικούς πρὸς συνέχισιν τῆς διακονίας τῶν Ἑφημερίων, τοὺς ὁποίους προέτρεψε νὰ ὑπακούουν καὶ νὰ συνεργάζονται ἀρμονικῶς μετὰ τοῦ Ἐπισκόπου, ὥσπερ χορδαὶ κιθάρα.

Μετὰ τὴν παρέλευσιν μίας ὥρας, οἱ μαθηταὶ τοῦ Μουσικοῦ Σχολείου Κομοτηνῆς διοργάνωσαν πρὸς τιμὴν τοῦ Παναγιωτάτου ἐκδήλωσιν παραδοσιακῶν τραγουδιῶν, ἐνῶ παρέστησαν ἀντιπροσωπεῖς μαθητῶν τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐκπαιδεύσεως.

Κατόπιν, ὁ Παναγιώτατος ἐπεσκέφθη τὴν ἔδραν τῆς Περιφέρειας Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης, ὅπου ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τοῦ Περιφερειάρχου κ. Γεωργίου Παυλίδη, τῶν μελῶν τοῦ Περιφερειακοῦ Συμβουλίου, τοῦ πολιτικοῦ προσώπου, ἐνῶ προσετέθη ὁ Ὑπουργὸς Μακεδονίας καὶ Θράκης κ. Γεώργιος Ὁρφανός.

Ἐπειτα, ὁ Παναγιώτατος μετέβη εἰς τὴν Ἀρχιερατικὴν Περιφέρειαν Μαρωνείας ὅπου ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τοῦ Δημάρχου Μαρωνείας – Σαππῶν κ. Ἰωάννου Σταυρίδη, ὁ ὁποῖος καλωσόρισε τὴν Σεπτὴν Κορυφὴν τῆς Ὁρθοδοξίας, ἐνῶ οἱ κάτοικοι τῆς περιοχῆς προσέφεραν παραδοσιακὰ ἐδέσματα καὶ γλυκίσματα.

Ἀκολούθως, ὁ Παναγιώτατος μετὰ τῆς συνοδείας Του μετέβη εἰς τὴν παραθαλασσίαν περιοχὴν τῆς Μαρωνείας, προκειμένου νὰ θεμελιώσῃ τὰς νέας ἐγκαταστάσεις τῶν Μαθητικῶν Κατασκηνώσεων

τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, ὅπου, μετὰ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ Ἀγιασμοῦ, ἐτέθη ὑπὸ τῶν σεπτῶν χειρῶν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου ὁ θεμέλιος λίθος, ἐξεφωνήθησαν δὲ οἱ προσήκοντες λόγοι εὐχαριστίας.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἰδίας ἡμέρας, ὁ Παναγιώτατος μετέβη εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Φωτιστοῦ τῆς Ἀρμενικῆς Κοινότητος, ὅπου συναντήθη μετὰ τοῦ Πατριάρχου τῶν Ἀρμενίων κ. Ἀράμ τοῦ Α΄ καὶ ἀντηλλάγησαν εὐχές.

Τελευταῖος προορισμὸς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου εἰς τὴν Ἐπαρχίαν μας ὑπῆρξεν ἡ Ἀρχιερατικὴ Περιφέρεια Ἰάσμου, ὅπου ὁ Παναγιώτατος ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ Κλήρου, τῶν τοπικῶν Ἀρχόντων καὶ τοῦ Λαοῦ. Τὸν Παναγιώτατο προσεφώνησε ὁ Δήμαρχος Ἰάσμου κ. Καδὴ Ἰσμέτ, ἐνῶ ἀντιφώνησε ἡ Αὐτοῦ Θειοτάτη Παναγιότης, τονίσασα τὴν ἀρμονικὴν συνύπαρξιν Χριστιανῶν καὶ Μουσουλμάνων καὶ νύχθη ὑπὲρ τῆς εἰρηνικῆς συμβιώσεως, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ ἀξιομίμητον παράδειγμα.

Βραδύτερον, ὁ Παναγιώτατος συνοδούμενος ὑπὸ τοῦ Μητροπολίτου μας κ. Παντελεήμονος ἀνεχώρησε διὰ τὴν ὁμορον Ἱερὰν Μητρόπολιν Ξάνθης καὶ Περιθεωρίου.

Προσλαλιά Δημάρχου Κομοτηνῆς κ. Γεωργίου Πετρίδη

Παναγιώτατε, Πατέρα και Δέσποτα, Ἀρχιεπίσκοπε Νέας Ρώμης, Οἰκουμενικῆ Πατριάρχῃ κ.κ. Βαρθολομαῖε,

Μὲ μεγάλη χαρὰ Σὰς ὑποδεχόμαστε καὶ Σὰς καλωσορίζουμε σήμερα, ἔμπλεοι ἀγάπης καὶ ἐκτίμησης, στὴν ἔδρα τοῦ Δήμου Κομοτηνῆς. Ἀποτελεῖ ὕψιστη τιμὴ γιὰ τὴν πόλῃ μας καὶ τοὺς κατοίκους τῆς ἡ ἔλευσὴ Σας στὸν τόπο μας, ἕνας τόπος ποὺ τρέφει στὸ πρόσωπό Σας τὸ μέγιστο σεβασμό, καθὼς τὸ 2001 μὲ ὁμόφωνη ἀπόφαση τοῦ Δημοτικοῦ του Συμβουλίου Σὰς ἀνακήρυξε ἐπίτιμο δημότη του, ἕνας δημότης μας ποὺ ἀποτελεῖ γιὰ ὅλους μας σημεῖο ἀναφορᾶς, ἕνας ἱερωμένος ποὺ ἡ Θεία Πρόνοια τὸν ἔχει ἐπιφορτίσει μὲ τὴν διακονία τοῦ Πατριαρχικοῦ θρόνου.

Τὸ Οἰκουμενικὸ Πατριαρχεῖο συνιστᾷ γιὰ τὸ ἔθνος μας μιὰ ἱερὴ πυξίδα κατὰδειξης τῆς παγκοσμιότητος καὶ τῆς καθολικότητος τῆς Ὁρθοδοξίας. Διατηρεῖ ἀσβεστὴ κι ἀλώβητη τὴ φλόγα τῆς πίστεως καὶ τῆς πνευματικότητος τῶν παραδόσεών μας. Διαφυλάσσει τὸ κύρος καὶ τὴν οἰκουμενικότητα τῶν ἰδεῶν τοῦ χριστιανισμοῦ καὶ διακονεῖ μὲ τὸν ἐπαρκέστερο τρόπο τὴ θέση του μέσα στὸν πανανθρώπινο πολιτισμό. Καὶ Σεῖς, ὡς ἄριστος ποιμένας καὶ ἐπίσκοπος σκῶνετε μὲ ἀπόλυτη ἐπάρκεια τὸ βαρὺ φορτίο τῆς θυσιαστικῆς διακονίας τοῦ οἰκουμενικοῦ αὐτοῦ θρόνου. Σὲ καιροὺς δυσσοίωνους σφυρηλατεῖτε τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ ἐργάζεστε μὲ συνέπεια γιὰ τὴν προάσπιση τῶν ἀξιῶν τῆς εἰρηνικῆς συνύπαρξης, τῆς ἐξάλειψης τῆς μισαλλοδοξίας καὶ τοῦ ρατσισμοῦ καὶ τὴν ἐμπέδωση τοῦ κλίματος ἀλληλεγγύης, συναδέλφωσης καὶ ἀγαπητικῆς συμπόρευσης τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν

λαῶν. Πρεσβεύετε τὴ συλλογικὴ καὶ συνειδητοποιημένη δράση στὴν ἰδέα προστασίας τοῦ φυσικοῦ περιβάλλοντος, τῆς Δημιουργίας τοῦ Θεοῦ, ὅπως συνηθίζετε νὰ λέτε. Αὐτὲς τὲς μέρες δὲ ποὺ ἐνόψει καὶ τῆς Συνόδου Κορυφῆς τῶν Ἠνωμένων Ἐθνῶν γιὰ τὴν κλιματικὴ πολιτικὴ ἑκατομμύρια ἄνθρωποι ἀπὸ 166 χώρες διαδήλωσαν ἀπαιτώντας τὴν προστασία τοῦ περιβάλλοντος ἀναδεικνύεται μὲ τὸν ἐπαρκέστερο τρόπο ἡ σοφία τῶν δικῶν Σας πρωτοβουλιῶν. Μὲ τὸν συνεπῆ καὶ βαθιὰ φιλοσοφημένο θεολογικὸ καὶ ποιμαντικὸ Σας λόγο προβάλλετε τὴν Ὁρθοδοξία ὡς ἀσφαλὲς ἀπάγκιο σ' ἕναν κόσμον στὸν ὁποῖο τὰ ὁράματα καὶ οἱ ἀξίες ἀποσαθρώνονται καὶ καταρρέουν.

Παναγιώτατε, διερμηνεύοντας καὶ ἐκφράζοντας τὰ συναισθήματα τῶν κατοίκων ὅλου τοῦ Δήμου μας ἀλλὰ καὶ τοῦ Δημοτικοῦ μας Συμβουλίου Σὰς εὐχομαι ἐκ βάθους καρδίας νὰ εἴστε πολὺχρονος καὶ νὰ συνεχίζετε μὲ ἀκατάβλητο φρόνημα νὰ ὑπηρετεῖτε τὸν Οἰκουμενικὸ Θρόνον τῆς Ὁρθοδοξίας μας. Μὲ ἀκαταπόνητο πνεῦμα καὶ σθένος ψυχῆς νὰ ἐξακολουθεῖτε νὰ μᾶς προσφέρετε ἀφειδῶς τὴν καλὴ μαρτυρία τῆς θυσίας καὶ τοῦ χρέους Σας ἀπέναντι στὴν πίστη μας. Ἀλλὰ καὶ νὰ παραμείνετε τὸ ἀδιάσάλευτο ἐκεῖνο σημεῖο ἀναφορᾶς γιὰ κάθε ἄνθρωπον ποὺ ἀνεξαρτήτως θρησκευματος καὶ πεποιθήσεων, σέβεται τὲς πανανθρώπινες ἀξίες τῆς ἀγάπης, τῆς ἀνεκτικότητας, τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς εἰρήνης.

Σὰς καλωσορίζουμε, λοιπόν, ἐμεῖς οἱ συνδημότες Σας, Παναγιώτατε, καὶ Σὰς εὐχαριστοῦμε ποὺ τιμᾶτε μὲ τὴν παρουσία Σας τὴν Κομοτηνὴ καὶ τοὺς κατοίκους τῆς.

Καλῶς ἦρθατε!

Χαιρετισμὸς τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου κατὰ τὴν Ὑποδοχὴν Αὐτοῦ εἰς τὸν αὐλῆιον χώρον τοῦ Ἱεροῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς

Ἱερῶτατε Μητροπολίτα Σερρών καὶ Νιγρίτης κύριε Θεολόγε, ἐκπρόσωπε τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κυρίου Ἱερωνύμου καὶ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

Ἱερῶτατε Μητροπολίτα Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κύριε Παντελεῆμον, Ποιμηνάρχα τῆς θεοσώστου ταύτης Ἐπαρχίας,

Ἱερῶτατοι ἅγιοι ἀδελφοί,

Ἐντιμότατε Δήμαρχε Κομοτηνῆς κύριε Γεώργιε Πετρίδη,

Τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Μὲ πολλὴν χαρὰν ἤλθομεν σήμερον ἐνταῦθα, εἰς ἐπίσκεψιν τῆς ἱστορικῆς ταύτης περιοχῆς, ἡ ὁποία, ὡς Μητρόπολις Μαρωνείας, ἐκ παλαιοῦ ὑπάγεται εἰς τὴν Μητέρα Ἀγίαν τοῦ Χριστοῦ Μεγάλην Ἐκκλησίαν καὶ διατηρεῖ μὲν αὐτὴν ἰσχυροὺς πνευματικοὺς καὶ κανονικοὺς δεσμούς. Εἶναι δὲ εὐλογία Θεοῦ ὅτι ἡ συνάντησίς μας πραγματοποιεῖται ὑπὸ τὴν σκέπην τῆς ἐφόρου τῆς Πόλεώς μας Ὑπεραγίας Θεοτόκου πρὸ τοῦ Ἱεροῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς, ἀλλὰ καὶ διότι ὁ Μητροπολιτικὸς Ναὸς τῆς Κομοτηνῆς εἶναι ἀφιερωμένος εἰς μίαν ἀκόμη Θεομητορικὴν ἐορτήν, αὐτὴν τῆς Κοιμήσεως τῆς Παναγίας.

Ἀποτελεῖ δὲ ἀφορμὴν ἱκανοποιήσεως δι' ἡμᾶς τὸ γεγονός ὅτι καὶ αἱ πολιτικαὶ ἀρχαὶ τοῦ τόπου, ἐκπροσωποῦνται ὑπὸ τοῦ Ἐντιμοτάτου κυρίου Δημάρχου, ὑποδέχονται ἡμᾶς πρὸ τοῦ Ἱεροῦ τούτου Ναοῦ, εἰς ἔνδειξιν τῆς καλῆς σχέσεως αὐτῶν μὲ τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τοῦ σεβασμοῦ πρὸς τοὺς λειτουργοὺς αὐτῆς, ὅπερ καὶ εὐχόμεθα νὰ συνεχισθῇ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ἄρτι ἀρξαμένης θητείας των, ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ λαοῦ τῆς περιοχῆς.

Ἡ ἄσκσις τοῦ λειτουργήματος τῶν ἀρχόντων εἶναι διακονία πρὸς τὸν λαὸν ἐν συνόλῳ ἀλλὰ καὶ πρὸς ἓνα ἕκαστον προσωπικῶς καὶ ὡς ἐκ τούτου δύναται νὰ παραλληλισθῇ πρὸς τὴν ἐκκλησιαστικὴν διακονίαν. Διὸ καὶ κατὰ τὰς παραδόσεις τόσον τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους ὅσον καὶ τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, ἡ συνεργασία τῶν ἀρχόντων καὶ παντὸς κοινοτικοῦ, ἢ εὐρύτερον κρατικοῦ φορέως, μετὰ τῶν ἐκπροσώπων τῆς Ἐκκλησίας ὑπῆρξε δεδομένη, καὶ ἀπεδείχθη πάντοτε ὁ πλέον τελεσφόρος τρόπος ἀντιμετωπίσεως τῶν παντοειδῶν δυσχερειῶν.

Ἄλλωστε, ἡ σύμπραξις μετ' ἀλλήλων εἰς τὰ ποικίλα ἐγχειρήματα τοῦ καθ' ἡμέραν βίου συνιστᾶται ἤδη ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων: Ὁ Ὀδυσσεύς, προκειμένου νὰ διεκπεραιώσῃ τὸ δύσκολον ἐγχείρημα τῆς εἰσόδου εἰς τὸ στρατόπεδον τῶν ἀντιπάλων, παραλαμβάνει ὡς βοηθὸν τὸν Διομή-

δὴν μὲ τὸ αἰτιολογικόν: «ἀγαθοὶ οἱ δύο ὑπὲρ τὸν ἕνα» καὶ ὁ σοφὸς Σολομὼν ἐπισημαίνει: «ἀδελφὸς ὑπὸ ἀδελφοῦ βοηθούμενος ὡς πόλις ὄχυρά καὶ ὑψηλή, ἰσχύει δὲ ὥσπερ τε-θεμελιωμένον βασίλειον» (Παροιμ. ιη' 19).

Ἐὰν δὲ ἡ συνεργασία ἐν γένει καθιστᾷ τὸν ἄνθρωπον ἰσχυρότερον καὶ ἰκανώτερον νὰ ἀνταπεξέλθῃ εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῶν ἀντιξοοτήτων, πολλῶ μᾶλλον ὅταν εἰς τὸν σύνδεσμον τοῦτον ἐμπλέκεται ἡ Θεία Σοφία καὶ Δύναμις, τῶν ὁποίων κιβωτὸς εἶναι ἡ Ἐκκλησία, ἐπικαλουμένη διπνεκῶς τὸν Θεόν, τὴν πηγὴν τῆς σοφίας καὶ τῆς δυνάμεως, καὶ ἐπισπωμένη τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς προστρέχοντας εἰς αὐτήν.

Κύριε Δήμαρχε,

Ἡ πρόνοια τοῦ Θεοῦ ἀνέθεσεν εἰς τὰς χεῖρας σας τὴν διοίκησιν καὶ μέριμναν τῆς

πόλεως τῆς Κομοτηνῆς, ἡ ὁποία, εὐρισκομένη εἰς τὸ κέντρον τῆς Θράκης καὶ ἀποτελοῦσα συγκοινωνιακὸν κόμβον, ἰδιαιτέραν κέκτηται σημασίαν. Ἡ τοποθέτησίς σας εἰς τὸ ἀξίωμα τοῦτο τοῦ ἐκπροσώπου καὶ ταυτοχρόνως κηδεμόνος τοῦ ἐκλεκτοῦ λαοῦ τῆς Κομοτηνῆς τιμᾷ ἰδιαιτέρως τὸ πρόσωπόν σας ἀλλὰ καὶ συνεπάγεται διὰ σᾶς ἀντιστοίχως μεγάλας εὐθύνas.

Ὅθεν, χαιρετίζοντες ὅλον τὸν λαὸν τῆς Κομοτηνῆς μαζί μὲ τὴν ἀγαπητὴν Ἐντιμότητά σας, σᾶς συγχαίρομεν διὰ τὴν πρόσφατον ἐκλογὴν σας εἰς τὸ δημαρχιακὸν ὑπουργήμα καὶ σᾶς εὐχόμεθα πλουσίαν τὴν ἄνωθεν ἐνίσχυσιν εἰς τὴν ἄσκησιν τῶν πολυπλεύρων καθηκόντων σας, πρὸς δόξαν Θεοῦ, ἐπ' ἀγαθῶ τῶν κατοίκων τῆς συμπαθοῦς ταύτης πόλεως καὶ εἰς ἔπαινον καὶ καταξίωσίν σας.

Προσλαλιά Μητροπολίτου Μαρωνείας & Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονος

κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ
Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου εἰς τὴν Κομοτηνὴν

Παναγιώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα,

Ἡ ἐπίσκεψί Σας στὴν Κομοτηνὴ, τὴν πρωτεύουσα τῆς Δυτικῆς Θράκης, μαζί μὲ τὴν τίμια συνοδεία Σας ἀποτελεῖ ἀφορμὴ γνήσιας χαρᾶς γιὰ τὸν Ἐπίσκοπο, τὸν ἱερὸ κλῆρο καὶ τὸ εὐσεβὲς πλήρωμα τῆς ἱστορικῆς καὶ εὐλογημένης Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς.

Πρόκειται γιὰ μίαν ἀκόμη ἐκδήλωση γνήσιας ἀγαπητικῆς ἐν Χριστῷ κοινωνίας, τοῦ Πατρός, Προκαθημένου καὶ Πρωτευθύνου τῆς ἀνὰ τὴν οἰκουμένην Ὁρθοδοξίας μὲ τὰ πνευματικά Του παιδιὰ, καθ' ὅσον ἱστορικῶς καὶ κανονικῶς ἀποτελοῦμε πνευματικὸ τιμᾶριο τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Καίτοι, λοιπόν, ὁ ἕνας πνεύμονας τῆς θεοσκεποῦς Ἐπαρχίας μας ζωογονεῖ καὶ ζωογονεῖται ἀπὸ τὴν σχέση μας μὲ τὴν Αὐτοκέφαλη Ἐκκλησία τῆς Ἑλλάδος, ὁ ἄλλος, ὅμως, διατηρεῖται ἄλκιμος καὶ ὑγίης ἀναπνέοντας τὸν φαναριώτικο ἀέρα τῆς Βασιλεύουσας καὶ τελικῶς οἱ δύο πνεύμονες ἀπὸ κοινοῦ ἐργάζονται γιὰ τὴν ἀδιάπτωτη καὶ ἀδιατάρακτη ὑγεία συνόλου τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ σώματος.

Ἡ Ἐκκλησία τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ ὁ θεσμὸς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου στὴ συνείδηση τῶν ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων ἀποτελοῦν ἀδαπάνητη καὶ ἀστείρευτη πηγὴ εὐλογίας, διότι στὴν διῴστορική τους πορεία ἀρδεύουν τὶς ψυχὲς τῶν παιδιῶν

τους μὲ τὸ εὐαγγελικὸ ζεῖδωρο νᾶμα «ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτηρίου». Πρόκειται γιὰ τὸ ἅγιονέρι, στὸ ὁποῖο βαπτίσθηκαν καὶ καθαγιάσθηκαν ἐξέχουσες πατριαρχικὲς μορφές, ὅσοι, ὁμολογητὲς καὶ μάρτυρες τῆς πίστεώς μας.

Στοὺς ἐπισκοπικοὺς θρόνους τῶν ἐκκλησιῶν τῆς «κλεινῆς καθέδρας τοῦ Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου» τῆς «μεγαλοπόλεως καὶ φιλοχρίστου» γιὰ νὰ θυμηθῶ τὸν ἅγιο Γρηγόριο τὸν Θεολόγο συνάντησε ἡ Ὁρθοδοξία σπουδαίους ὑπερμάχους τοῦ θεολογικοῦ δόγματος, τῆς ἀλήθειας καὶ τῆς ἀκριβοῦς κανονικῆς τάξεως.

Μνημονεύουμε ἀπὸ τὴν πρώτη Της χιλιετίᾳ μεταξὺ τῆς πλειάδος τῶν ἀναδειχθέντων ἁγίων Πατριαρχῶν, τὸν ὑψηλὴν τῆς θεολογίας ἀετὸ Γρηγόριο Ναζιανζηνό, τὸ καλλικέλαδο ἀπδόνι τοῦ ἄμβωνος Ἰωάννη τὸν Χρυσόστομο, τὸν προστάτη τῶν θεολογικῶν μας γραμμάτων καὶ τῆς φιλοσοφίας, Μέγα Φῶτιο, τὸν ὑπέροχο ἡσυχαστὴ ἅγιο Φιλόθεο τὸν Κόκκινο.

Καὶ στοὺς νεώτερους ὅμως χρόνους τῆς πονεμένης Ῥωμιοσύνης συναντοῦμε τὴν ἐξέχουσα μορφή τοῦ πρώτου Πατριάρχου τῆς Ἀλώσεως, Γενναδίου Σχολαρίου, ἀπὸ τὸν ὁποῖο προέκυψε ὁλόκληρη σειρὰ μαρτύρων Πατριαρχῶν, οἱ ὁποῖοι διατήρησαν ἄσβεστη τὴν δάδα τῆς πίστεως καὶ τῆς ἐλπίδας στὸ ὑπόδουλο Γένος.

Μεταξὺ ἐκείνων ἐξαίρουμε τὸν λόγιο μαθητὴ τοῦ ἁγίου Νικοδήμου τοῦ ἁγιορείτου, τὸν ἀπὸ Μαρωνείας ἀνυψωθέντα δύο φορὲς (1789-1794 & 1798-1801) σὲ Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως, Νεόφυτο τὸν Ζ΄, ἐπὶ πατριαρχίας τοῦ ὁποῖου ἐπανασυστήθηκε ἡ Μεγάλη τοῦ Γένους Σχολή, δημιουργήθηκαν πολλὰ σχολεῖα, ἰδρύθηκε μετὰ ἀπὸ 413 χρόνια ἡ Μητρόπολη Κερκύρας καὶ εὐλογήθηκε ἡ νέα σπ-

μαῖα τοῦ Ἰονίου Κράτους στὸν πάνσεπτο πατριαρχικὸ ναὸ τοῦ μεγαλομάρτυρος ἁγίου Γεωργίου.

Σήμερα, λοιπόν, διὰ τοῦ τιμίου Σας προσώπου, Παναγιώτατε Δέσποτα, ἱσταμένου καὶ κλεῖζοντος τὸν Ἐπισκοπικὸ θρόνο τοῦ Καθεδρικοῦ μας Ναοῦ, ἀναγόμεθα νοερῶς -κατὰ πρώτον- σὲ ὅλες ἐκεῖνες τὶς μορφές τῆς ἐκκλησιαστικῆς μας ἱστορίας.

Ἐννοχοῦν, ὅμως, στὴν ψυχὴ μας -ἐν συνεχείᾳ- καὶ οἱ λόγοι τοῦ Ἀποστόλου τῶν Ἑθνῶν Παύλου, ὅτι «μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ» (Γαλ. Ε΄ 9) καὶ συνεπῶς διατηροῦμε ζέουσα καὶ ἀκλῶνητη τὴν βεβαιότητα, ὅτι στὴν ἐκκλησιαστικὴ ἱστορία καὶ διακονία τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριαρχείου θὰ προστίθενται διαρκῶς «ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος» σελίδες καταγλαϊσμένων καὶ καλλικάρπων πνευματικῶς ποιμαντοριῶν νέων Πατριαρχῶν τοῦ Γένους, οἱ ὁποῖοι θὰ ἀποτελοῦν κατὰ τὴν περιγραφή τῆς «Ἐπαναγωγῆς» τοῦ 9^{ου} αἰῶνος «εἰκόνα ζωσα Χριστοῦ καὶ ἔμψυχον, δι' ἔργων καὶ λόγων χαρακτηρίζουσα τὴν ἀλήθειαν».

Οἱ ὁποῖοι, κατὰ τὸ ἴδιο κείμενο, θὰ χαρακτηρίζονται ἀπὸ τὸ «διδασκικόν, τὸ πρὸς πάντας ὑψηλοὺς καὶ ταπεινοὺς ἀστενοχωρήτως ἐξισοῦσθαι, τὸ πρᾶον μὲν εἶναι ἐν δικαιοσύνῃ, ἐλεγκτικὸν δὲ πρὸς τοὺς ἀπειθοῦντας, ὑπὲρ δὲ τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἐκδικήσεως τῶν δογμάτων λαλεῖν ἐνώπιον τοῦ βασιλέως καὶ μὴ αἰσχύνεσθαι».

Οἱ ὁποῖοι, τέλος, κατὰ τὸν δικό Σας πρόσφατο λόγο, προσπλωμένοι στὴν κύρια ἀποστολή τους, «τὴν ἐνότητα καὶ μέριμνα πασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν» θὰ διασφαλίζουν «ἀναλλοίωτη τὴν μαρτυρία τοῦ ἀσύλου θησαυροῦ ποῦ κατέχει ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ» διαφυλάσσοντάς

την «έν ὀστρακίνοις σκεύεσι» ἀνεπηρέαστη ἀπὸ τῆς ποικιλώνυμης κρίσεως ποὺ γεννοῦν οἱ κοινωνίες κάθε ἐποχῆς.

Παναγιώτατε,

Γνωρίζουμε ἐμπειρικά, ὅτι ἡ Ἐκκλησία ἀπ’ ἀρχῆς πορεύεται στὸν κόσμον σταυρο-αναστάσιμα. Κατανοοῦμε στὸ μέτρο τῶν γνωριζομένων σὲ ἡμᾶς τὶς συνθῆκες ποὺ χαρακτηρίζουν τὸν προσωπικὸ Σταυρὸ τοῦ Πατριάρχου, ἀλλὰ καὶ τὶς ἀγωνίες ποὺ περικλείονται στὴν Πατριαρχικὴ διακονία, μάλιστα σὲ καιροὺς πονηροὺς καὶ δυσχείμερους, ὅπως οἱ παρόντες.

Ἔχουμε ὅμως τὴν βέβαιη ἐλπίδα, ὅτι ἡ ἐμπειρία τῆς ὑπερικοσμετοῦς σιβαρῆς πηδαλιουχίας Σας, ἐκεῖ στὴν Βασι-

λεύουσα τῶν πόθων καὶ τῶν στεναγμῶν τοῦ Γένους μας, στὴν «Ἐκκλησία τῶν τοῦ Χριστοῦ πενήτων» ἀπ’ ὅπου κατοπεύετε νοερῶς τὸ διεσπαρμένο σὲ Ἀνατολὴ καὶ Δύση πολυάριθμο ποίμνιό Σας, θὰ ἐξασφαλίσαι τόσο σὲ Ἐσᾶς ὡς πρόσωπο, ὅσο καὶ στὸν ἱερὸ θεσμό ποὺ διακονεῖτε, πέραν τοῦ πόνου τοῦ Σταυροῦ καὶ τῆς θυσίας, τὴν χαρὰ τῆς ἀναστάσιμης ἐμπειρίας καὶ τῆς «ἐν Χριστῷ» δικαιοσύνης.

Υἱικῶς δέ, Σᾶς παρακαλοῦμε νὰ προσεύχεσθε πρὸς τὸν Σωτῆρα Χριστὸ γιὰ τὸν περήφανο θρακιώτικο λαὸ τῆς πόλεως μας, ὁ ὁποῖος σεβόμενος τὴν ἐτερότητα ἐφαρμόζει ἐμπράκτως στὴν καθημερινή του ἀναστροφή τὴν καινὴ ἐντολὴ τοῦ Χριστοῦ μας «ἀγαπᾶτε ἀλλήλους».

Ὡς ἔκφραση τέτοιας εἰλικρινοῦς ἀγάπης, χαρᾶς καὶ σεβασμοῦ γιὰ τὴν ἐπίσκεψή Σας «εἰς τὰ ἴδια» αὐτὴ τὴν ἐπίσημη στιγμή Σᾶς προσφέρουμε ἓνα ἀρχιερατικὸ ἐγκόλπιο, στὸ κέντρο τοῦ ὁποῖου εἰκονίζεται φιλοτεκνημένο σὲ σμάλτο τὸ πρόσωπο τῆς Ὑπερμάχου Στρατηγοῦ τοῦ Γένους μας, τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου. Ἀπεικονίζει τὴν Παναγία μας δεομένη καὶ ἀποτελεῖ πιστὸ ἀντίγραφο ἐνὸς ἀπὸ τὰ διασωθέντα δείγματα πνευματικῆς καὶ πολιτιστικῆς προσφορᾶς τῶν ἀσκηθέντων κατὰ τὸν 11^ο καὶ 12^ο αἰῶνα στὸ σημαντικότερο μοναστικὸ κέντρο τῆς περιοχῆς, τὸ Αἰτοβουνὸ τῆς Θράκης μας ἢ ἀλλιῶς Παπίκιον Ὄρος.

Εὐχόμαστε τὸ δικό Της πανάγιο καὶ

παρήγορο πρόσωπο ν' ἀποτελεῖ διαρκῆ ἐπιστηριγμὸ στοὺς κινδύνους καὶ τὶς θλίψεις τοῦ Πρωθιεραρχικοῦ Σας βίου.

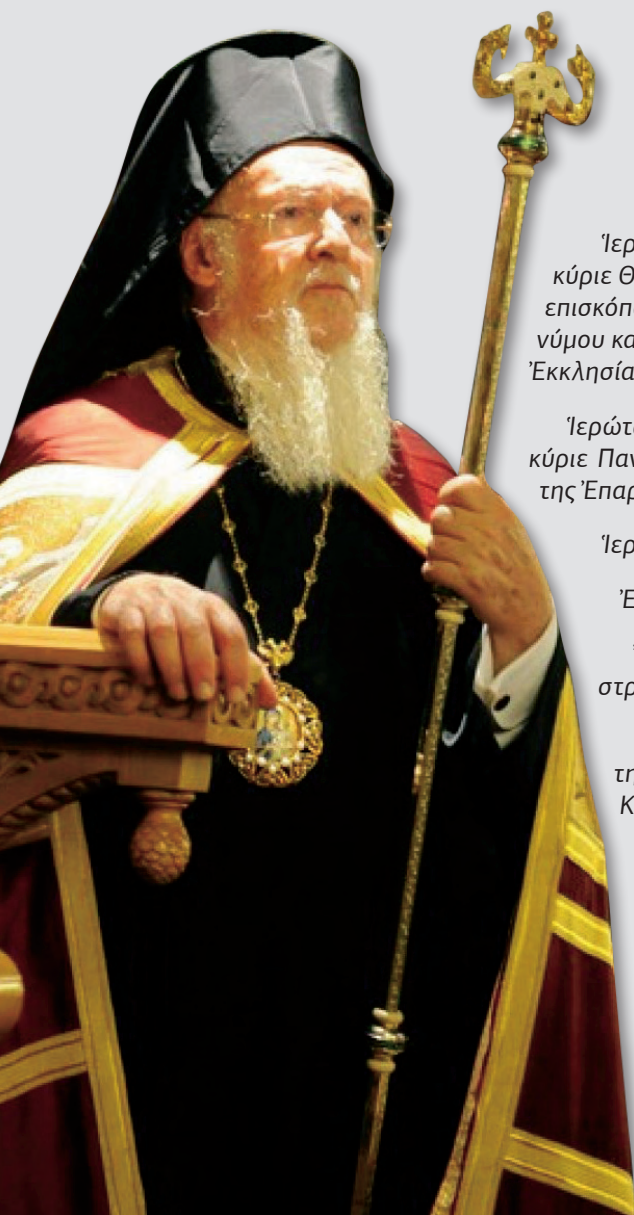
Καλῶς ἤλθατε Παναγιώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα ἀπὸ τὴν Νέα Σιών, ποὺ εἶναι ἡ ἔνδοξη ὅσο καὶ πονεμένη Μεγάλῃ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίᾳ, ἡ καλλιτέκνη Μητέρα μας, στὴν βυζαντινὴ πόλη τῶν Κουμουτσηνῶν, τὴν ἔδρα τῆς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς.

Εὐλογήσατε τὸν λαὸ τῆς Ἐπαρχίας μας καὶ δεχθῆτε τὸν εἰλικρινῆ σεβασμὸ καὶ τὴν ἀνιδιοτελεῆ ἀγάπην μας.

Παναγιώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα πολλὰ τὰ ἔτη Σας!

Ὁμιλία τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου

μετὰ τὸ πέρασ τῆς Δοξολογίας εἰς τὸν Ἱερὸν Καθεδρικὸν
Ναὸν Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Κομοτηνῆς

Ἱερώτατε Μητροπολίτα Σερρῶν καὶ Νιγρίτης
κύριε Θεολόγε, ἐκπρόσωπε τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχι-
επισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κυρίου Ἱερω-
νύμου καὶ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἀγιωτάτης
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

Ἱερώτατε Μητροπολίτα Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς
κύριε Παντελεῆμον, Ποιμενάρχα τῆς θεοσώστου ταύ-
της Ἐπαρχίας,

Ἱερώτατοι ἅγιοι ἀδελφοί,

Ἐντιμότατε κ. Δήμαρχε Κομοτηνῆς,

Ἐντιμότατοι ἐκπρόσωποι τῶν πολιτικῶν,
στρατιωτικῶν καὶ λοιπῶν ἀρχῶν,

Εὐλογημένοι Χριστιανοὶ τῆς πόλεως ταύ-
της, ἀδελφοὶ ἡγαπημένοι καὶ τέκνα φιλόθεα ἐν
Κυρίῳ,

Ἡ Κυρία ἡμῶν Δέσποινα Θεοτό-
κος, τιμωμένη ἰδιαιτέρως ἐν τῷ
ἐπ' ὀνόματι τοῦ Εὐαγγελισμοῦ
αὐτῆς ἀφιερωμένῳ περιλάμπρῳ τούτῳ
Ἱερῷ Ναῷ, μᾶς δίδει σήμερον τὴν χαρὰν νὰ
συμπανηγυρίζωμεν διὰ τὴν ἀπὸ πολλῶν

ἐτῶν ἐπιθυμουμένην συνάντησίν μας εἰς τὴν εὐλογημένην Κομοτηνὴν, τὰ ἱστορικά βυζαντινὰ Κουμουτζινᾶ.

Τὴν Κομοτηνὴν, ἡ ὁποία ἐκτὸς ἀπὸ τὰ ἄλλα ἐκλεκτὰ καὶ διακεκριμένα τέκνα αὐτῆς ἐχαρίσατο εἰς τὴν Ἀγιωτάτην Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν μας ὡς ἐξέχοντα καρπὸν τὸν εὐκλεῶς ποιμεναρχήσαντα ἐν αὐτῇ κατὰ τὴν δυσχερῇ περίοδον μετὰ τὸν Β΄ Παγκόσμιον Πόλεμον καὶ τὸν ἀδελφοκτόνον ἐμφύλιον ἐν Ἑλλάδι πόλεμον Ἱεράρχη, τὸν μακαριστόν, ἐν Κυρίῳ νῦν ἀναπαύομενον, κυρὸν Τιμόθεον Ματθαϊάκην (1954-1974), ὁ ὁποῖος εἰργάσθη σκληρῶς καὶ ἀποδοτικῶς εἰς τὸν τόπον αὐτὸν καὶ ἀνέδειξε καὶ τὸν ἄμεσον προκατοχὸν τῆς ὑμετέρας φίλης Ἱερότης, ἀδελφὲ ἅγιε Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς, τὸν ἀείμνηστον κυρὸν Δαμασκινόν, διακονήσαντα ἐνταῦθα εὐόρκως ἐπὶ μακρὰν σειρὰν ἐτῶν.

Σήμερον διακονεῖ ἐσᾶς, ἀγαπητοὶ ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ, ὁ συμπαρεστὼς καὶ καυχώμενος διὰ τοὺς εὐλαβεστάτους συμπολίτας του ἀδελφὸς κύριος Παντελεήμων, ὁ χρησταῖς ταῖς ἐλπίσι προσφάτως ἐκλεγείς καὶ κατασταθεὶς ποιμνήρχης τῆς θεοσώστου ταύτης Ἐπαρχίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καὶ θέσας τὴν χεῖρα ἐπὶ τὸ ἄροτρον ἵνα διακονήσῃ τὴν κατὰ Μαρώνειαν καὶ Κομοτηνὴν μυστικὴν Ἀμπελον τοῦ Κυρίου. Μετὰ μεγάλων προσδοκιῶν στρέφομεν τὸ πρόσωπον ἡμῶν πρὸς ἐσᾶς, Ἱερώτατε ἀδελφε κύριε Παντελεῆμον, καὶ εὐχόμεθα εἰς ἐσᾶς τὴν ἐξ ὕψους δύναμιν πρὸς μακρὰν, καλλίκαρπον καὶ πολύκαρπον τὴν ποιμαντορίαν σας εἰς τὴν λαχοῦσαν ὑμῖν Ἐπαρχίαν ταύτην. Μετὰ χαρᾶς δὲ ἀποδεχθέντες τὴν ἐπίσημον πρόσκλησίν σας, Ἱερώτατε ἀδελφέ, πραγματοποιοῦμεν σήμερον τὴν ἐπίσκεψίν μας ταύτην, θεωροῦντες ὅτι αὕτη ἀποτελεῖ κοινὴν ἐπιθυμίαν ὅλων σας.

Ἄχρι τοῦδε ἔχομεν σχηματίσει τὰς καλλιτέρας ἐντυπώσεις περὶ τοῦ ἐν Θράκῃ πιστοῦ λαοῦ, ὁ ὁποῖος πάντοτε διατηρεῖ τὸν σεβασμὸν καὶ τὴν τιμὴν πρὸς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν, ὡς μαρτυρεῖ καὶ ἡ παροῦσα τιμητικὴ ὑποδοχή σας, διὰ τὴν ὁποίαν ἰδιαιτέρως σᾶς εὐχαριστοῦμεν.

Ἀλλωστε ὁ λαὸς τῆς Δυτικῆς Θράκης πάντοτε διεκρίθη διὰ τὴν προσήλωσίν του εἰς τὴν Μητέρα Ἐκκλησίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὴν παράδοσιν αὐτῆς. Ἡ Μήτηρ Ἐκκλησία ἐνέπνεε τὸν λαὸν τῆς Θράκης νὰ ἀγωνίζεται ὑπὸ ἀντιξοὺς συνθήκας καὶ περιστάσεις διὰ νὰ διατηρῇ ἀδούλωτον καὶ ἰσχυρὸν τὸ φρόνημα αὐτοῦ καὶ τὴν ἰδιαιτέραν πνευματικὴν του φυσιογνωμίαν. Εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν ἱστορίαν τῆς Θράκης κεντρικὴν θέσιν κατέχουν οἱ Θράκες νεομάρτυρες, ὅπως οἱ πέντε νεομάρτυρες τῆς Σαμοθράκης, νήσου ὑπαγομένης ἄλλοτε εἰς τὴν Ἱερὰν Μητρόπολιν Μαρωνείας, οἱ ὁποῖοι ἰδιαιτέρως τιμῶνται εἰς τὴν γενέτειράν των ἀλλὰ καὶ εὐρύτερον εἰς τὴν Θράκην.

Τέκνα ἀγαπητὰ ἐν Κυρίῳ,

Κατὰ τὴν παροῦσαν δυσχερῇ συγκυρίαν ἡ Ἐκκλησία ἀποτελεῖ τὴν ἐλπίδα μας. Αὕτη εὐρίσκεται πάντοτε πλησίον εἰς τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην καὶ συμπαρίσταται μὲ ὅλας τῆς τὰς δυνάμεις εἰς τὰς θλίψεις τοῦ λαοῦ. Ὡς γνήσια τέκνα τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ τῆς καλλιτέκνου Θράκης, τῆς εὐρυτέρας περιοχῆς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Θρόνου, ἃς ἀνοίξωμεν τὰς ψυχὰς μας διὰ νὰ κατοικήσῃ ἐντὸς ἡμῶν ἡ χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος καὶ νὰ μᾶς μεταποιήσῃ εἰς μυστικὰς Κιβωτοὺς τοῦ Κυρίου, ὡς ἐγένετο καὶ μὲ τὴν Πανύμνητον Παναγίαν μας, τὴν θείαν Κιβωτὸν τοῦ Θεοῦ Λόγου, εἰς τὴν ὁποίαν κατὰ τὸν Εὐαγγελισμόν αὐτῆς ἐσκήνωσε.

Τὸ πλησιόχωρον εἰς τὴν πόλιν σας Παπίκιον Ὁρος, εἰς τὸ ὁποῖον ἠσκήθησαν ἄνδρες θεοφιλεῖς καὶ ἀφωσιωμένοι ὁλοκληρωτικῶς εἰς τὸν Θεόν, μαρτυρεῖ εὐγλώττως διὰ τὴν μακραίωνα πνευματικὴν παράδοσιν καὶ χριστιανικὴν ταυτότητα τῆς περιοχῆς σας, ἡ ὁποία παραμένει ἀναλλοίωτος εἰς τὴν πάροδον τοῦ χρόνου καὶ ἐπεσφραγίσθη μὲ θυσίας, ἰδρώτας καὶ μαρτυρικὰ αἵματα. Αἱ ἡρειπωμένοι σήμερον Μοναὶ τοῦ Παπικίου παραμένουν ἀποδείξεις λαμπροῦ χριστιανικοῦ πολιτισμοῦ, ὁ ὁποῖος ἀνεδύθη εἰς τὴν Θράκην μας. Ἐνὸς πολιτισμοῦ ἐστηριγμένου εἰς τὴν πίστιν. Οἱ Ἅγιοι τοῦ Παπικίου καθ' ἐκάστην ἡμέραν ἔβλεπον τὴν «εἰκόνα τοῦ φωτὸς τοῦ ἀλαλήτου», «τὸν ἄπειρον καὶ ἀπρόσιτον καὶ ἀποίητον Θεόν», ἀπῆλθον δὲ τὸ ἄρρητον κάλλος τῆς δόξης τοῦ φωτὸς τοῦ Χριστοῦ. Αὐτοὶ καλοῦν καὶ ἡμᾶς σήμερον νὰ πορευθῶμεν τὴν ἰδίαν σταυρικὴν ὁδὸν διὰ νὰ ἀπολαύσωμεν τὸ ἴδιον ἀπρόσιτον κάλλος, τὸ ὁποῖον εἶχε γίνοι εἰς αὐτοὺς μόνιμος ἐντρύφησις.

Αὐτοὶ καὶ τὸ περικείμενον νέφος μαρτύρων τῆς Θράκης νεύουν πρὸς ἡμᾶς ἐνθαρρυντικῶς καὶ διδάσκουν τὸ χριστιανικὸν χρέος. Εἶναι δέ, τέκνα προσφιλῆ, τὸ χριστιανικὸν χρέος, ἡ πιστὴ συμμόρφωσίς μας πρὸς τὸ χριστιανικὸν ἰδεῶδες, ὡς καθημερινῶς παρακαλοῦμεν τὸν Κύριον: «ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά Σου· ἐλθέτω ἡ βασιλεία Σου».

Ἀπὸ τῆς Κομοτηνῆς ἐξαγγέλλομεν προσκλητήριον πρὸς ὅλους ἐσᾶς ἀλλὰ καὶ πρὸς πάντα φιλότιμον καὶ συνειδητὸν χριστιανόν: «Προσέλθετε, ἀδελφοί, νὰ συνεργασθῶμεν καὶ νὰ συμβάλωμεν εἰς τὴν ἀναγέννησιν τοῦ κόσμου. Ἀκολουθήσατε ἡμᾶς εἰς τοὺς ὁραματισμοὺς τῆς φίλης Ὁρθοδοξίας. Ἐλᾶτε νὰ προβάλλωμεν στεντορία τῇ φωνῇ τὸ Μῆνυμα τῆς

Ὁρθοδοξίας. Εἶναι δὲ τὸ Μῆνυμα τοῦτο ἀπλοῦν, σαφὲς καὶ λακωνικόν, ὡς ἀπλοῦς πέφυκεν ὁ λόγος τῆς ἀληθείας».

Ἀδελφοί, ἂς ζήσωμεν τὴν θεοσέβειαν καὶ τὴν ἐσωτερικὴν ζωὴν τοῦ Πνεύματος. Τὴν εὐγλωττίαν τῆς σιωπῆς ἐνώπιον τῆς κενότητος τῶν λόγων. Τὴν χριστιανικὴν πρᾶξιν ὡς θεωρίας ἐπίβασιν. Τὴν λιτότητα ἐν μέσῳ καταναλωτικῆς καὶ ἐξωστρεφοῦς κοινωνίας. Τὴν ταπεινῶσιν ἐνώπιον τῆς ὕβρεως καὶ τῆς ἀλαζονείας τῆς ἐξουσίας, τὴν ἀγάπην ἐνώπιον τῆς πονηρᾶς σκοπιμότητος καὶ τῆς σκληρᾶς ὑστεροβουλίας. Κυρίως ὁμως καλλιεργήσατε τὸν ἐσωτερικὸν σας κόσμον ἕκαστος. «Ἐνδον σκάπτε»! Μόνον μὲ τὴν ἐσωτερικὴν καλλιέργειαν καὶ οἰκοδομήν θὰ ἀποκτήσουν περιεχόμενον καὶ οὐσίαν τὰ εὐαγῆ ἔργα καὶ οἰκοδομήματα, τὰ ὁποῖα χωρὶς τὴν ἐσωτερικὴν εὐλαβῆ διάθεσιν καὶ τὴν ψυχὴν καταντοῦν φαρισαϊκαὶ ἐκδηλώσεις, διὰ τὰς ὁποίας ἀποφάσκουν οἱ ἔξω τῆς παρεμβολῆς.

Αὐτὰς τὰς σκέψεις μᾶς ἐπιβάλλει ἡ εὐλογημένη αὕτη ὥρα τῆς πνευματικῆς μας ἐπικοινωνίας μαζί σας, κλῆρον, ἄρχοντας καὶ λαὸν τῆς εὐλογημένης Κομοτηνῆς. Καὶ δραττόμεθα τῆς πολυτίμου ταύτης εὐκαιρίας, νὰ ἀπευθύνωμεν ἀσπασμὸν ἀγάπης καὶ τιμῆς πρὸς ὅλους ἐσᾶς, ἰκετεύοντες τὸν ἄρχοντα τῶν αἰώνων Χριστὸν νὰ καταπέμῃ τὴν εὐλογίαν καὶ τὸν φωτισμὸν τῆς χάριτός Του καὶ νὰ κατευθύνῃ τὰ διαβήματά σας εἰς ἔργα ἀγαθὰ καὶ εἰς ὁδοὺς δικαιοσύνης.

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ κοινωνία τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἴησαν μετὰ πάντων ὑμῶν, τέκνα ἀγαπητὰ καὶ θεοφιλῆ!

Προσλαλιὰ Σεβ. Μητροπολίτου Μαρωνείας & Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονος

ἐπὶ τῇ ὑπὸ τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου
κ.κ. Βαρθολομαίου συνάξει τοῦ ἱεροῦ κλήρου
τῆς Μητροπόλεως Μαρωνείας & Κομοτηνῆς

Παναγιώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα,

Κάθε φορά πού ἐξέρχεσθε ἀπὸ τὸ ἱερὸ κέντρο τῆς Ὁρθοδοξίας, τὴν μαρτυρικὴ Πόλη τοῦ Κωνσταντίνου, προκειμένου νὰ συναντήσετε τὸ διεσπαρμένο ἀνὰ τὴν οἰκουμένη πολυάριθμο πνευματικὸ Σας ποίμνιο, εἶναι γεγονός, ὅτι κλῆρος καὶ λαὸς σκιρτᾷ ἀγαλλόμενος, γιατί βλέπει κοντὰ του -ἐν μέσῳ μιᾶς τοπικῆς Ἐκκλησίας- τὴν ἐνοποιὸ μορφή τοῦ Πατριάρχου τοῦ Γένους μας.

Ἀκόμη καὶ ὅσοι στεροῦνται βασικῶν ἱστορικῶν καὶ θεολογικῶν πληροφοριῶν γιὰ τὸν ἱερὸ θεσμό πού διακονεῖτε, λόγῳ τῶν πολλῶν καὶ ποικίλλων δράσεων μὲ τις ὁποῖες ἔχετε πλουτίσει τὴν ὑπερκοσμητικὴ πατριαρχεία Σας, ἀναπόδραστα ὁδηγοῦνται στὴν διαπίστωση, ὅτι ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης καὶ ἡ Ἐκκλησία τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀποτελοῦν αὐθεντικὰ ἐχέγγυα ἐμπέδωσης τοῦ ἀνθρωπιστικοῦ ιδεώδους σὲ πολυπολιτισμικὲς καὶ πολυεπίπεδα διαρθρωμένες κοινώνιες.

Ἐνθυμοῦμαι ἄλλωστε καὶ τὴν σχετικῶς πρόσφατη δήλωσή Σας, ὅτι, δηλαδή, ἐὰν δὲν ὑπῆρχε τὸ Πατριαρχεῖο μας, ἐκεῖ στὴν Κωνσταντινούπολη, μπορεῖ βεβαίως ἡ Πόλη νὰ μὴ ἔχανε κάτι ἀπὸ τὴν γεωπολιτικὴ της σπουδαιότητα, θὰ ὑπολειπόταν ὅμως σίγουρα σὲ πολιτισμικὴ αἶγλη καὶ οἰκουμενικὴ προσφορά.

Στὴν χθεσινὴ μου προσλαλιὰ πρὸς τὴν

Παναγιότητά Σας, τόνισα «ἐν ἐπιγνώσει» ὅτι ἤλθατε «ἐπὶ τὰ ἴδια». Σὲ ἐπαρχία μὲ σχέση ἐκκλησιαστικῆς καὶ κανονικῆς παράδοσης, ἀντίστοιχη ἐκείνης τοῦ τέκνου πρὸς τὸν πατέρα.

Πρὸς τοῦτο σήμερα Σὰς παρακαλῶ υἱικῶς, νὰ ἀπευθύνετε λόγο πατρικὸ, λόγο οἰκοδομῆς πρὸς τὸν Ἐπίσκοπο καὶ τοὺς ἄμεσους συνεργάτες μου, τὸ «καύχημά μου ἐν Κυρίῳ», τὸν ἱερὸ κλῆρο τῆς Ἐπαρχίας Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς.

Τὸ ἔχουμε ἀνάγκη, καθ' ὅσον ἀπὸ πολλοῦ «ἐκύκλωσαν ἡμᾶς αἱ τοῦ βίου ἡμῶν ζάλαι ὥσπερ μέλισσαι κηρίον», διότι ἡ φύση τῆς διακονίας μας στὴν ὁμορφὴ καὶ δύσκολη Θράκη μᾶς δίδει ἐνίοτε τὴν αἴσθηση, ὅτι κινούμεθα «ἐπὶ ξηροῦ ἁκμῆς», διότι τελικῶς ἡ ἐμπειρία ζωῆς καὶ ὁ ἐπιστηριγμὸς κάθε πατέρα ἀποτελεῖ τὸ καλύτερο ἴαμα στὸ ψυχικὸ ἄλγος τοῦ παιδιοῦ του.

Σὰς παρακαλοῦμε, λοιπόν, νὰ μᾶς ἐπιστηρίξετε, νὰ μᾶς καταρτίσετε ἀπὸ τὸ περίσσειμα τῆς ἐγνωσμένης ἀγάπης, τὴν ὁποία προσφέρετε πρὸς ὅλους καὶ τὸν καθένα ξεχωριστὰ κι ἐμεῖς ὑποσχομέθα, ὅτι κάθε ἕναν ἀπὸ τοὺς προσφερόμενους λόγους Σας κατὰ τὴν παρούσα σύναξη, θὰ τοὺς τηρήσουμε ἀτόφιους στὴν καρδιά μας, ὥστε νὰ φωταγωγοῦν τὴν περαιτέρω πορεία τῆς ἐπισκοπικῆς καὶ ἱερατικῆς μας διακονίας «πρὸς δόξαν Θεοῦ καὶ ἔπαινον τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας».

Σὰς εὐχαριστοῦμε.

Ὁμιλία τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου

κατὰ τὴν Σύναξιν τῶν Κληρικῶν τῆς Ἱερᾶς
Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς

Ἱερῶτατε καὶ προσφιλέστατε Ποι-
μενάρχα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρω-
νείας καὶ Κομοτηνῆς κύριε Παντελεῆμον,

Λίαν ἀγαπητοὶ πατέρες καὶ ἀδελφοὶ
συμπρεσβύτεροι ἐν τῇ ἱερουργίᾳ τῶν μυ-
στηρίων τοῦ Κυρίου,

Ἡ παρουσία τοῦ Πατριάρχου εἰς
τὴν πόλιν σας, μᾶς παρέχει
τὴν εὐλογίαν τῆς σημερινῆς
συναντήσεως μετὰ τῶν εὐλαβῶν κλη-
ρικῶν τῶν διακονούντων θυσιαστικῶς
τὴν Ἱερὰν ταύτην Μητρόπολιν καὶ τὸν
λαὸν τοῦ Θεοῦ, καὶ διατηρούντων ἄσβε-
στον τὴν φλόγα τῆς πίστεως εἰς τὸν ἱστο-
ρικὸν τοῦτον τόπον, τὸν ποτισμένον μὲ
ἰδρώτας καὶ δάκρυα βιοπάλης, ἀγωνίας
διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ ζῆν, ἀλλὰ καὶ
δάκρυα ἀσκητικὰ καὶ μαρτυρικά, ὅπως
εἶναι τὸ ἔδαφος τῆς πλησιοχώρου αἵμα-
τοποτίστου Μάκρης, τὸ ὁποῖον ἐβάφη
πορφυροῦν ὑπὸ τοῦ αἵματος τῶν ἡρω-
ικῶν νεομαρτύρων Γεωργίου, Θεοδώρου,
Μανουήλ, Μιχαὴλ καὶ Γεωργίου, τῶν ἐκ
Σαμοθράκης, λαβόντων τὸν στέφανον
τοῦ μαρτυρίου πρὸ διακοσίων περίπου
ἐτῶν, διὰ τὴν ἐκπλύνουν τὸ ὄνειδος τῆς
ἀρνήσεως τοῦ Χριστοῦ.

Ἄλλωστε, ἡ συμμετοχὴ τῶν ἡρωϊκῶν
τέκνων τῆς Θράκης εἰς τὰ παθήματα τοῦ

Κυρίου, δὲν εἶναι νεώτερον φαινόμενον.
Ἦδη ἀπὸ τοὺς πρώτους αἰῶνας ἡ ἀγία
μάρτυς Γλυκερία προσέφερε τὸ παρ-
θενικὸν αἷμα τῆς εἰς τὸν Χριστόν, εἰς τὸ
ἔδαφος τῆς Τραϊανουπόλεως, καὶ συγκα-
τηριθμῆθη μετὰ τῶν ἁγίων μαρτύρων,
«τῶν πλυνάντων τὰς στολὰς αὐτῶν καὶ
λευκανάντων αὐτὰς ἐν τῷ αἵματι τοῦ
ἀρνίου» (πρβλ. Ἀποκ. ζ', 14).

Ζῆτε, λοιπόν, εἰς ἔδαφος ἡρώων καὶ
μαρτύρων καὶ διὰ τοῦτο πατρικῶς σᾶς
παρακαλοῦμεν, ἀδελφοί, νὰ μιμῆσθε τὴν
πολιτείαν καὶ τὸν βίον αὐτῶν, διὰ τὴν ἀξι-
ωθῆτε καὶ σεῖς τῆς δόξης, τῆς ὁποίας οὗτοι
ἀπολαύουν νῦν ἐνώπιον τοῦ Θρόνου τῆς
μεγαλωσύνης τοῦ Κυρίου, λατρεύοντες
«αὐτῷ ἡμέρας καὶ νυκτὸς ἐν τῷ ναῷ
αὐτοῦ. Καὶ ὁ καθήμενος ἐπὶ τοῦ θρόνου
σκηνώσει ἐπ' αὐτούς. Οὐ πεινάσουσιν ἔτι
οὐδὲ διψήσουσιν ἔτι, οὐδὲ μὴ πέσῃ ἐπ'
αὐτοὺς ὁ ἥλιος οὐδὲ πᾶν καῦμα, ὅτι τὸ
ἀρνίον τὸ ἀνὰ μέσον τοῦ θρόνου ποιμα-
νεῖ αὐτούς, καὶ ὀδηγήσει αὐτούς ἐπὶ ζωῆς
πηγὰς ὑδάτων, καὶ ἔξαλείψει ὁ Θεὸς
πᾶν δάκρυον ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν»
(Ἀποκ. ζ', 15-17).

Ναί, ἀδελφοί, ὁ Θεὸς θὰ ἔξαλείψῃ
πᾶν δάκρυον ἐκ τῶν ὀφθαλμῶν ἡμῶν,
ἀπὸ τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ λαοῦ μας, ἀλλὰ
διὰ τὴν συμβῇ αὐτὸ πρέπει καὶ ἡμεῖς νὰ
ἀγωνισθῶμεν μὲ ὅλας μας τὰς δυνάμεις

νὰ ἐπιστρέψωμεν εἰς Αὐτόν, ὁ Ὅποιος εἶναι ἡ μοναδικὴ πηγὴ τῆς ζωῆς, ὁ Ὅποιος εἶναι τὸ φῶς καὶ ἡ ζωὴ καὶ ἡ Ἀνάστασις καὶ ἡ ἐλπίς τοῦ κόσμου, διὰ νὰ εἰσέλθῃ ἐντὸς ἡμῶν, νὰ ἐνοικήσῃ ἐν ἡμῖν καὶ νὰ μᾶς καταστήσῃ σκευὴ τίμια Αὐτοῦ. Αὐτὸς Ὅστις χαρίζει εἰς ἡμᾶς τὰ πάντα καὶ μᾶς ἀξιώνει ἀπὸ αὐτὴν τὴν ζωὴν νὰ γευώμεθα τῶν ἀγαθῶν ἃ ἡτοίμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν Αὐτόν, «τοῖς ἡγαπηκόσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ» (Β΄ Τιμ. δ΄, 8).

Διὰ νὰ ἔλθῃ αὐτὴ ἡ ποθητὴ ἡμέρα, ἀγωνισθῆτε νὰ καταρτίζετε τὸν λαὸν εἰς τὰ διδάγματα τοῦ Εὐαγγελίου. Τοῦτο εἶναι τὸ κύριον ἔργον σας ὡς ποιμένων τοῦ λαοῦ. Ὁ Κύριος εἶχεν ὡς κύριον ἔργον Του τὴν διδασκαλίαν τοῦ λαοῦ. Διὰ τοῦτο εἰς τὰ Εὐαγγέλια ἀναφέρεται ὅτι «ἦν διδάσκων ἐν μιᾷ τῶν συναγωγῶν ἐν τοῖς σάββασι» (Λουκ. ιγ΄, 10-11). Ὅπως

ἀναφέρεται ὡσαύτως ὅτι προεφήτευσεν ὁ προφήτης Ἡσαΐας «Πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμέ, οὐ εἵνεκεν ἔχρισέ με, εὐαγγελίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με, ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν, κηρύξαι αἰχμαλώτους ἄφεσιν καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν» (Λουκ. δ΄, 18-19). Οἱ λόγοι Του ἦσαν «ὥσπερ πῦρ φλέγον, [...] καὶ ὡς πέλυξ κόπτων πέτρων» (Ἱερ. κγ΄, 29). Ἦλθε νὰ κηρύξῃ τὴν ἄφεσιν εἰς τοὺς αἰχμαλώτους ἀπὸ τὰ δεινὰ καὶ ἀπὸ τὰς ἀλυσίδας τῶν ἀμαρτημάτων καὶ νὰ θεραπεύσῃ τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν.

Ὅμοιάζει ὁ σημερινὸς κόσμος μὲ τὴν συγκύπτουσαν γυναῖκα τοῦ Εὐαγγελίου, ἡ ὁποία ἦτο μία ταλαιπωρημένη ὑπαρξις, ὅπως εἶναι ὁ λαὸς σήμερον, κτυπημένος ἀπὸ τὰ καθημερινὰ προβλήματα τῆς ζωῆς, τὰ ὁποῖα δὲν μᾶς ἀφήνουν νὰ κοιτάξωμεν μὲ θάρρος ὑψηλά, ὅπως ἡ συγκύπτουσα

ἦτο δεκαοκτὼ ὁλόκληρα ἔτη κυρτωμένη καὶ δὲν ἤμποροῦσε νὰ ἀτενίσῃ οὔτε εἰς τὸν οὐρανόν, διὰ νὰ χαρῇ τὸ φωτεινὸν πρόσωπον τοῦ ἡλίου, οὔτε νὰ ἀντικρύσῃ εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τοὺς συνανθρώπους αὐτῆς, δεμένη, ὅπως λέγει ὁ Κύριος, ἀπὸ τὸν σατανᾶν.

Τοῦτο δὲ δὲν εἶναι περίεργον. Ἡ ἀσθένεια εἰς τὴν Ἀγίαν Γραφὴν συνδέεται στενῶς μὲ τὴν ἁμαρτίαν, ὅχι μὲ τὴν ἔννοιαν ὅτι ὅπωςδήποτε κάθε ἁμαρτία τιμωρεῖται μὲ ἀσθένειαν, ἀλλὰ, κυρίως, ὅτι ἡ ἁμαρτία, ἡ ὁποία ἐβασίλευσεν εἰς τὴν φύσιν μας μετὰ τὴν πτώσιν τῶν πρωτοπλάστων, ἐδημιούργησε μίαν νοσηρὰν κατάστασιν φθορᾶς.

Καὶ ἐφ' ὅσον ἡ σκληροκαρδία μας δὲν μαλάσσεται εὐκόλως, ὁ Κύριος ἐπιτρέπει τὴν δοκιμασίαν ἀπὸ τὸν πονηρόν, ἐπιτρέπει τὸν πόνον, ὅστις ὡς πῦρ τήκει τὸν πάγον τῆς ψυχῆς καὶ τῆς ἀναισθησίας μας. Ἐπιτρέπει ἄλλοτε ὁ Κύριος τὴν ἀσθένειαν, εἴτε διὰ νὰ ἐξέλθωμεν καθαρώτεροι, ὡς ὁ χρυσὸς ἐν κωνευτηρίῳ, εἴτε ἀκόμη διὰ νὰ ἀποκαλυφθῇ, διὰ τῆς ἰδικῆς μας στάσεως, ἡ πίστις μας πρὸς Αὐτόν, καὶ ἡ δόξα τὴν ὁποίαν χαρίζει εἰς τὰ γνήσια τέκνα Του.

Ὅμως, δὲν πρέπει νὰ λησμονῶμεν, ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ὅτι ἡμεῖς οἱ ἱερεῖς, οἱ διακονοῦντες ἐν τῷ κόσμῳ, δὲν συγκύπτομεν μόνον ἐκ τῆς ἀσθενείας, ἡ ὁποία τελικῶς βλάπτει μόνον τὸ σῶμα μας. Συγκύπτομεν, ὅταν ἔχωμεν τὸ βλέμμα μας ἐστραμμένον μόνον εἰς τὴν γῆν καὶ εἰς τὰ ὑλικά ἀγαθὰ, λησμονοῦντες τὸν ἀληθινόν μας προορισμόν.

Εἰς τὰς ἀντιξόους συνθήκας τῆς σπμερινῆς ἐποχῆς μὲ τὰς ποικιλωνύμους κρίσεις πρέπει νὰ δοξάζωμεν τὸν Θεόν, καθ' ὅτι ἐχάρισεν εἰς ἡμᾶς τὴν Ὁρθόδοξον Πίστιν καὶ μᾶς κατέστησε μέλη τοῦ μυστι-

κοῦ σώματος Αὐτοῦ, τῆς μιᾶς, ἀγίας, καθολικῆς καὶ ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας. Καὶ τοῦτο εἶναι κάτι τὸ ὁποῖον μᾶς ἐχάρισεν ὁ Χριστὸς διὰ τοῦ τιμίου Αὐτοῦ αἵματος, τῆς κοινωνίας τοῦ ὁποίου ἀξιούμεθα ἐν τῇ ἀναιμάκτῳ μυσταγωγίᾳ.

Ἄραγε, ἐνθυμούμεθα νὰ εὐχαριστήσωμεν τὸν Θεὸν διὰ τὰς τόσας εὐεργεσίας, τὰς ὁποίας καθημερινῶς μᾶς χαρίζει; Πόσας φορὰς τὴν ἡμέραν λέγομεν «δόξα σοι, ὁ Θεός»; Πόσας φορὰς τὸν νύχαριστήσαμεν ὅταν ἀνταπεκρίθῃ εἰς τὰ αἰτήματά μας; Πόσας φορὰς Τὸν νύχαριστήσαμεν διὰ τὰς εὐεργεσίας Αὐτοῦ, τὰς ὁποίας γνωρίζομεν, καὶ δι' ὅσας ἀγνώστους ἡτοίμασε δι' ἡμᾶς εἰς τὴν σοφὴν πρόνοιαν Αὐτοῦ; Εἴμεθα εὐγνώμονες ἢ ἀγνώμονες ὥσάν τοὺς λεπρὸς ἐκείνους, διὰ τοὺς ὁποίους ἐλέχθη: «οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν; οἱ δὲ ἐννέα ποῦ;».

Ὑπάρχουν ὁμως καὶ γενναιότεραι ψυχαί, αἱ ὁποῖαι εὐχαριστοῦν τὸν Κύριον καὶ διὰ τὰ παθήματά των. Ἐχομεν τὸ παράδειγμα τῶν ἀγίων Μαρτύρων, οἱ ὁποῖοι ἐβλεπον τὰς σάρκας των νὰ ὑποφέρουν καὶ νὰ θανατώνωνται καὶ ἐκεῖνοι ἐδόξαζον τὸν Θεόν.

Ὅφείλομεν νὰ βλέπωμεν τὴν οὐσίαν καὶ ὄχι τὸν τύπον, ὅπως ἔκαναν οἱ πεπωρωμένοι Φαρισαῖοι, οἱ ὁποῖοι ἐσέβοντο τὰς ἀργίας τοῦ Σαββάτου καὶ τὰς ἄλλας ἐξωτερικὰς διατάξεις τοῦ Μωσαϊκοῦ Νόμου, ἀλλὰ ἐκαθάριζον μόνον τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου, ἀφήνοντες ἀκάθαρτον τὸν ἐσωτερικὸν καὶ κρυπτὸν τῆς καρδίας ἄνθρωπον. Κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἀληθῶς ἡ σαββατικὴ ἀργία ἀπετέλει τὴν σπουδαιότεραν ἐντολήν, ἡ ὁποία διέκρινε, τύποις, τὸν Ἰσραὴλ ἀπὸ τοὺς ἄλλους λαοὺς καὶ διεμήνυε τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ, ὡς λαοῦ τῆς διαθήκης, ὑπὸ τοῦ Θεοῦ.

Οἱ Φαρισαῖοι ἔβλεπον τὸν Χριστὸν νὰ θεραπεύῃ, ἀλλὰ δὲν ἔβλεπον τὰ θαύματα ἔβλεπον τὰς θεραπείας καὶ διεπίστωναν παραβάσεις, τὰς ὁποίας ἐθεώρουν τόσοσιν σημαντικὰς, διότι μὲ αὐτὰς εἶχον γαλουχηθῇ, μὲ αὐτὰς εἶχον ποτισθῇ καὶ ἡ πώρωσις των αὐτὴ δὲν ἐπέτρεπεν εἰς αὐτοὺς νὰ ἔχουν μίαν εἰλικρινεστέραν στάσιν ἔναντι ἐνὸς ἀδιαμφισβητήτου γεγονότος. Τοῦτο διδάσκει ἡμᾶς ὅτι εἶναι θέμα ἀγωγῆς καί, κυρίως θέμα διαθέσεως, θέμα τῆς ἰδικῆς μας καρδίας πῶς θὰ σταθοῦμε ἔναντι τῶν γεγονότων καὶ ἔναντι τῶν συνανθρώπων μας.

Δυνάμεθα νὰ λάβωμεν τὴν μάχαιραν ἢ νὰ ρίψωμεν πρῶτοι τὸν λίθον τοῦ λιθοβολισμοῦ - εἴτε πραγματικὰ εἴτε ἀκόμη καὶ μὲ τὴν μάχαιραν τῆς γλώσσης μας - εἰς τοὺς ἄλλους.

Ἄς σταθοῦμε μὲ κατανόσιν καὶ εἰλικρίνεια, μὲ ἀγάπην καὶ ἀνοχὴν ἔναντι τοῦ πλησίον, διότι τελικῶς αὐτὸ εἶναι τὸ Εὐαγγέλιον. Αἱ ἀνέξοδοι κρίσεις γενικώτερον εἶναι εὐκόλοι. Ἡ ὑπεύθυνος στάσις καὶ ἡ ἀγάπη ἀπαιτοῦν θυσίαν καὶ κόπον. Εἶναι ἰδική μας ἐπιλογὴ.

Ὁ Κύριος μὲ πολὺ ὥραϊον τρόπον ἀπεγύμνωσε τὸ κάλυμμα τῆς ψευτοευλαβείας τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν διδασκάλων τοῦ Ἰσραὴλ καὶ ἐταπείνωσε τὴν ὑπεροπτικὴν στάσιν των. Τῶν Φαρισαίων, οἱ ὅποιοι ἐθεώρουν ὅτι ὡς καθαροὶ καὶ τηρηταὶ τοῦ νόμου, ἠδύναντο εὐκόλως νὰ κρίνουν ἀκόμη καὶ τὸν ἴδιον τὸν Κύριον καὶ Θεόν των.

Προτιμᾶτε, τοὺς ἔλεγε, νὰ καταλύετε τὴν ἀργίαν τοῦ Σαββάτου διὰ νὰ ποτίζετε τὰ ζῶα σας ἀλλὰ δὲν θέλετε νὰ θεραπεύσω τὸν συνάνθρωπόν σας, τὴν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ, τὸ Σάββατον.

Ὁφείλομεν, λοιπόν, καὶ ἡμεῖς, ὡς γνήσιοι ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, νὰ ὑπερβαίνωμεν τὸν τύπον χάριν τοῦ ἀνθρώπου, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἐδόθη ὁ τύπος. Καὶ νὰ μὴ λησμονῶμεν, πρωτίστως, ὅτι εἴμεθα ὅλοι ἁμαρτωλοὶ καὶ καθόλου ἀλάνθαστοι.

Μὲ τὰς ὀλίγας αὐτὰς σκέψεις καὶ πατρικὰς προτροπὰς, ἀδελφοὶ καὶ τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητὰ, ἐκφράζομεν τὴν χαρὰν καὶ τὴν συγκίνησίν μας διότι εὕρισκόμεθα μαζί σας. Ἐπαινοῦμεν τὴν διακονίαν καὶ τὴν προσφορὰν σας. Αἱ ἀνωτέρω βιωματικαὶ προτροπαὶ μας προέρχονται ἐξ ἀγαπώσης καρδίας διὰ νὰ εἰσθε πλήρεις καὶ ἀκέραιοι ὡς αἱ περισσότερα ἐν τῇ διακονίᾳ.

Εὐχόμεθα πλουσίαν τὴν ἐκ Θεοῦ ἐνίσχυσιν εἰς τὴν ἱερατικὴν διακονίαν σας, προκειμένου αὐτὴ νὰ εἶναι καρποφόρος καὶ ἀγιαστικὴ διὰ τὸν λαόν, καὶ νὰ τὸν ὀδηγῇ εἰς τὴν ἐν Χριστῷ σωτηρίαν. Νὰ ἐνθυμῆσθε ἀδιαλείπτως ὅτι οὐδὲν εἶναι πολυτιμότερον μιᾶς ψυχῆς, ὑπὲρ τῆς ὁποίας Χριστὸς ἀπέθανε.

Σὰς εὐχαριστοῦμεν καὶ πάλιν διὰ τὴν τιμητικὴν σας ὑποδοχὴν καὶ τὴν ἀβραμαίαν φιλοξενίαν. Ἱερῶτατε ἀδελφεῖ ἅγιε Μαρωνείας, μαρτυρούσας τὸν βαθύτατον σεβασμὸν τὸν ὁποῖον τρέφετε διὰ τὴν Μητέρα μας Ἐκκλησίαν Κωνσταντινουπόλεως, εἰς τὴν σταυρικὴν πορείαν τῆς ὁποίας οἱ Θράκες ἦσαν πάντοτε συγκυρναῖοι, συναίροντες τὰ βάρη αὐτῆς καὶ συμμετέχοντες εἰς τὰς χαρὰς καὶ τὰς λύπας της.

Ὁ δὲ Θεὸς τοῦ Ἑλέους, τῶν οἰκτιρμῶν καὶ τῆς εἰρήνης καὶ ὀλόθυμος ἡ εὐχή μας ἄς εἶναι πάντοτε μαζί σας, ἀδελφοὶ προσφιλέστατοι λειτουργοὶ τοῦ Θυσιαστηρίου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου προσφέρεται ὁ Ἄρτος καὶ ὁ Οἶνος τῆς Ζωῆς.

Ὁμιλία τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου κατὰ τὴν Ἐκδήλωσιν Σχολείων Δευτεροβαθμίου Ἐκπαιδεύσεως Ροδόπης

Ἐρώτατε Μητροπολίτα Σερρῶν καὶ Νιγρίτης κύριε Θεολόγε, ἐκπρόσωπε τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλάδος κυρίου Ἱερωνύμου καὶ τῆς Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

Ἐρώτατε Μητροπολίτα Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κύριε Παντελεῆμον, Ποιμενάρχα τῆς θεοσώστου ταύτης Ἐπαρχίας,

Ἐρώτατοι ἅγιοι ἀδελφοί,

Ἐλλόγιοι Ἐκπαιδευτικοί,

Ἀγαπητοὶ μαθηταὶ καὶ μαθήτριά, τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

 ὕρισκόμενοι ἀπὸ χθὲς εἰς τὴν πόλιν σας καὶ ἀφοῦ ἐπισκεφθήκαμε τὸ Δημοκρίτειον Πανεπιστήμιον, μὲ πολλὴν χαρὰν εὕρισκόμεθα σήμερα πλησίον σας, τῶν ἐκπαιδευτικῶν καὶ τῶν στελεχῶν τῆς Δευτεροβαθμίου Ἐκπαιδεύσεως τῆς Κομοτηνῆς καὶ τῶν μαθητριῶν καὶ τῶν μαθητῶν τῶν Σχολείων τῆς, διὰ τὰ μεταφέρωμεν πρὸς ὅλους ἐσᾶς, καθηγητὰς καὶ μαθητὰς, τὴν εὐλογίαν τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, τῶν ἁγίων καὶ τῶν ἁγιασμάτων αὐτῆς καὶ νὰ σᾶς εὐκνηθοῦμε πλουσίαν τὴν εὐλογίαν καὶ τὸν φωτισμὸν τοῦ παναγάθου Θεοῦ κατὰ τὸ νέον σχολικὸν ἔτος, τὸ ὁποῖον ἄρχισε πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν.

Κάθε νέον ἔτος μᾶς προσφέρει μίαν νέαν ἀρχὴν καὶ μίαν νέαν εὐκαιρίαν τὴν ὁποίαν ἡμποροῦμε καὶ ὀφείλουμε νὰ ἀξιοποιήσουμε καταλλήλως, ἐργαζόμενοι μὲ ζῆλον καὶ ἐπιμέλειαν διὰ τὰ ἐπιτύχουμε τοὺς στόχους τῆς ζωῆς μας. Καὶ δι' ἐσᾶς, τοὺς μαθητὰς καὶ τὰς μαθητρίας τῶν Γυμνασίων καὶ τῶν Λυκείων, βασικοὶ στόχοι εἶναι ἡ ἀπόκτησις γνώσεων καὶ συγχρόνως ἡ δι' αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς γενικωτέρας ἀγωγῆς τὴν ὁποίαν προσφέρει τὸ σχολεῖον, διαμόρφωσις τοῦ χαρακτῆρος καὶ τῆς προσωπικότητός σας.

Ὁ καθείς, βεβαίως, δύναται νὰ ἔχη καὶ ἄλλους προσωπικοὺς στόχους εἰς τὴν ζωὴν τοῦ ἀναλόγως πρὸς τὰ χαρίσματα καὶ τὰ ἐνδιαφέροντά του, οἱ δύο ὅμως στόχοι τοὺς ὁποίους προαναφέραμε εἶναι στόχοι βασικοὶ καὶ θεμελιώδεις, διότι εἰς αὐτοὺς στηρίζεται ἡ ζωὴ καὶ οἰκοδομεῖται τὸ μέλλον, καὶ διὰ τὴν ἐπίτευξίν των, ὥς καὶ διὰ τὴν ἐπίτευξιν κάθε ἄλλου στόχου, ἀπαιτεῖται συστηματικὴ καὶ μεθοδικὴ ἐργασία, προσπάθεια καὶ ἐπιμέλεια. Ἡ ὁρμὴ τῆς νεανικῆς ἡλικίας εἶναι δυνατὸν νὰ θεωρῇ ἐνίοτε αὐτὰ ὡς περιορισμὸν τῆς ἐλευθερίας, ἀλλὰ ἡ ἀσύδοτος ἐλευθερία εἶναι ἐπικίνδυνος καὶ δι' αὐτὸν ποῦ τὴν ἐπιδιώκει καὶ διὰ τὸ περιβάλλον του. Διότι ἡ ἀσύδοτος ἐλευθερία εἶναι ἐν τέλει τυραννία καὶ καταδυνάστευσις τῶν πάντων.

Ἀντιθέτως, ἡ συστηματικὴ καὶ μεθοδικὴ ἐργασία καὶ μελέτη, τὴν ὁποίαν διδάσκεσθε εἰς τὸ σχολεῖον, ἀκόμη καὶ ἐὰν φαίνεται πι-

εστική, εἶναι ὠφέλιμος καὶ ἀναγκαῖα ὄχι μόνον διὰ τὴν πρόοδόν σας εἰς τὰς σπουδὰς ἀλλὰ καὶ δι' ὅλην σας τὴν ζωὴν. Διότι ὅποιος συνηθίζει νὰ εἶναι εἰς τὴν ἐφηβικὴν καὶ νεανικὴν ἡλικίαν συνεπὴς καὶ ἐπιμελὴς εἰς τὰ σχολικὰ του καθήκοντα καὶ ἔναντι τῶν καθηγητῶν καὶ τῶν συμμαθητῶν του, αὐτὸς θὰ εἶναι καὶ εἰς τὸ μέλλον συνεπὴς καὶ ἐπιμελὴς ἔναντι τῶν συνανθρώπων του καὶ κατ' ἐπέκτασιν χρήσιμος καὶ ὠφέλιμος μέλος τῆς κοινωνίας καὶ τοῦ Γένους.

Αὐτὴν τὴν εὐκαιρίαν, πέραν τῶν γνώσεων, ὅσας προσφέρει τὸ σχολεῖον, καὶ εἶναι ἀνάγκη νὰ τὴν ἀξιοποιήσετε διὰ τὴν προσωπικὴν σας πρόοδον καὶ προκοπὴν ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν πρόοδον καὶ ἐπ' ἀγαθῷ ἐξελίξιν τοῦ τόπου σας.

Ἀγαπητὰ μας παιδιά,

Νὰ αἰσθάνεσθε εὐτυχεῖς διότι σεῖς ἔχετε τὴν δυνατότητα νὰ φοιτᾶτε εἰς τὸ Γυμνάσιον καὶ τὸ Λύκειον ὑπὸ συνθήκας τὰς ὁποίας πολλὰ ἄλλα παιδιά τῆς ἡλικίας σας στεροῦνται, ἄλλα δὲ στεροῦνται καὶ αὐτῆς ἀκό-

μη τῆς δυνατότητος τῆς στοιχειώδους μορφώσεως, καὶ ἀναγκάζονται νὰ ἐργάζονται διὰ νὰ ἐξασφαλίσουν τὰ ἀναγκαῖα πρὸς τὸ ζῆν. Νὰ εὐχαριστῆτε τὸν Θεὸν καὶ τοὺς καλοὺς γονεῖς σας δι' αὐτὴν τὴν δυνατότητα καὶ νὰ καταβάλλετε κάθε δυνατὴν προσπάθειαν νὰ ἀξιοποιῆτε ὅσα οἱ καθηγηταὶ σας μὲ πολλὴν ἀγάπην καὶ κόπον σᾶς διδάσκουν καὶ σᾶς συμβουλεύουν, διότι αὐτὰ ἀποσκοποῦν εἰς τὴν πρόοδον καὶ τὴν προκοπὴν σας.

Σεῖς ἐδῶ εἰς τὴν Κομοτηνὴν ἔχετε τὸ πλεονέκτημα νὰ ζῆτε εἰς ἕνα πολυπολιτισμικὸν περιβάλλον, τὸ ὁποῖον διεμόρφωσεν ἡ μακρὰ ἱστορία τοῦ ὠραίου αὐτοῦ τόπου καὶ αἱ ἱστορικαὶ ἐξελίξεις τοῦ εἰκοστοῦ αἰῶνος. Τὸ γεγονός αὐτὸ ὅσας δίδει μίαν πρόγευσιν τῆς πραγματικότητος τοῦ κόσμου, ὅπως αὐτὴ διαμορφώνεται εἰς τὰς ἡμέρας μας. Λησμονοῦμεν, συνήθως, ὅτι ὁ κόσμος μας ἀπετελεῖτο ἀνέκαθεν ἐκ διαφόρων θρησκειῶν καὶ πολιτισμῶν, οἱ ὅποιοι κατὰ τὸ παρελθὸν πολλακίς συνεκρούσθησαν, μὲ τραγικὰς καὶ ὀδυνηρὰς συνεπειὰς διὰ τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὸν κόσμον. Αἱ τοιαῦτα, ὅμως, ἀντιπαραθέσεις καὶ συγκρού-

σεις δὲν ὀδηγοῦν πουθενὰ παρὰ μόνον εἰς τὴν καταστροφὴν. Τὸ παρατηροῦμε καὶ εἰς τὰ ἐσχάτως συμβαίνοντα εἰς τὴν περιοχὴν μας τραγικὰ γεγονότα. Οἱ ἄνθρωποι εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ζήσουμε ὅλοι μαζί εἰς τὴν γῆν. Καὶ ἡ εἰρηνικὴ συμβίωσις εἶναι ἡ μόνη δυνατότης τὴν ὁποίαν ἔχουμε διὰ νὰ τὸ ἐπιτύχουμε. Καὶ αὕτη εἶναι ἐφικτή, ὅπως μὲ πολλὴν ἱκανοποίησιν διαπιστώνουμε κατὰ τὰς ἡμέρας αὐτὰς τῆς ἐνταῦθα ἐπισκέψεώς μας. Εἶναι ἐφικτή, ὅταν στηρίζεται εἰς τὸν σεβασμὸν τοῦ συνανθρώπου καὶ τῶν πιστευμάτων του. Εἶναι δυνατὴ, ὅταν ὁ ἄνθρωπος δὲν διακατέχεται ἀπὸ αἰσθησιν ὑπεροχῆς δι' αὐτὸ τὸ ὅποιον εἶναι ἢ πρесеβεύει. Εἶναι ἐφικτή, ὅταν οἱ ἄνθρωποι, ὅπως λέγει καὶ ὁ ἀπόστολος Παῦλος, ἀνέχωνται «ἀλλήλους ἐν ἀγάπῃ» (πρβλ. Ἐφεσ. δ' 3), προσπαθοῦν νὰ κατανοήσουν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον καὶ νὰ συνυπάρξουν ἐπὶ τῇ βάσει ὧσων τοὺς συνδέουν καὶ ὅχι ὧσων τοὺς χωρίζουν καὶ τοὺς διαιροῦν.

Εἰς τὴν κατεύθυνσιν τῆς ἀλληλοκατανοήσεως τῶν ἀνθρώπων ἀγωνίζεται καὶ τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον διὰ τοῦ λόγου καὶ τῶν δράσεών του, ὡς τῆς ἐνεργοῦ συμμετοχῆς του εἰς τὸν διαθρησκευτικὸν διάλογον καὶ τῆς ἐνισχύσεως κάθε πρωτοβουλίας ἡ ὁποία συμβάλλει εἰς τὴν συνεργασίαν τῶν ἀνθρώπων, ἀνεξαρτήτως γένους, ἐθνικῆς καταγωγῆς, θρησκευτικῆς συνειδήσεως κλπ., καὶ μάλιστα τῶν νέων, διότι εἰς αὐτούς, εἰς ἐσᾶς δηλαδή, ἀνήκει τὸ μέλλον, καὶ τὸ μέλλον θὰ πρέπει νὰ εἶναι εἰρηνικόν. Ὡς σημειωθῇ εἰς τὴν συνάφειαν αὐτὴν ὅτι τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον κατεδίκασεν ὡς αἵρεσιν τὸν ἐθνοφυλετισμὸν, διὰ Συνόδου, κατὰ τὸ ἔτος 1872, εἰς τὴν ὁποίαν συμμετέσχον ἐκπρόσωποι τῶν Ὁρθοδόξων Πατριαρχείων τῆς Ἀνατολῆς, ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐθνικιστικῆς δράσεως τῶν ἐκ τοῦ βορρᾶ γειτόνων σας, ἀπὸ τὴν ὁποίαν πολλὰ ὑπέφερε καὶ ὁ λαὸς τῆς Θράκης κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος αἰῶνος.

Ἡ καλλιέργεια τῆς ιδέας ὅχι μόνον τῆς ἀνοχῆς τοῦ διαφορετικοῦ συνανθρώπου, ἀλλὰ καὶ τῆς καλλιεργείας ἀρμονικῶν σχέσεων καὶ συνεργασίας, ἀποτελεῖ θεμελιώδη ἀρχὴν καὶ εὐχὴν τῆς Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ αὐτὴν προσπαθεῖ νὰ ἐμπνεύσῃ μὲ κάθε τρόπον εἰς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους καὶ ἰδίως εἰς τὰ εὐσεβεῖ αὐτῆς τέκνα.

Πληροφορούμενοι τὰ τραγικὰ γεγονότα εἰς τὴν Συρίαν καὶ τὴν Μέσην Ἀνατολήν, ἐπαναλαμβάνουμε αὐτὸ τὸ ὅποιον ἐξ ἄλλης ἀφορμῆς εἶπαμε εἰς τὸ παρελθόν: «ὁ πόλεμος ἐν ὀνόματι τῆς θρησκείας, εἶναι πόλεμος ἐναντίον τῆς ἰδίας τῆς θρησκείας».

Τὰς ἀπόψεις αὐτὰς μεταφέρομεν πρὸς τὰ ἀπανταχοῦ τῆς γῆς τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ, τὰ ὁποῖα συναντῶμεν κατὰ τὰς ἀνὰ τὸν κόσμον Πατριαρχικὰς ἐπισκέψεις μας ἀλλὰ καὶ ὑποδεχόμεθα εἰς τὰς ἐν Φαναρίῳ αὐλὰς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἀνάμεσα εἰς τοὺς ὁποίους καὶ πολλοὺς συνομιλήκους σας μαθητὰς ἀπὸ διάφορα σχολεῖα τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Κύπρου, οἱ ὁποῖοι ἐπισκέπτονται κατ' ἔτος τὴν Κωνσταντινούπολιν διὰ νὰ προσκυνήσουν εἰς τοὺς ἱερούς ναοὺς καὶ τὰ ἀγιάσματα τῆς Κιβωτοῦ τῆς Ὁρθοδοξίας μας καὶ συγχρόνως νὰ θαυμάσουν τοὺς θησαυροὺς τῆς ἱστορίας της. Κατὰ τὰ τελευταῖα μάλιστα τρία ἔτη ἀρκετὰ σχολεῖα ἐπισκέπτονται τὴν Πόλιν διὰ νὰ συμμετάσχουν εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ Ζωγραφείου Λυκείου τῆς Πόλεως διοργανούμενα, ὑπὸ τὴν αἰγίδα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, μαθητικὰ συνέδρια πρὸς τιμὴν σπουδαίων νεοελλήνων λογοτεχνῶν, εἰς τὰ ὁποῖα ἀναμένομεν μὲ πολλὴν ἀγάπην καὶ ὅλους ἐσᾶς, ὅταν δοθῇ ἡ κατάλληλος εὐκαιρία.

Κατακλείοντες, λοιπόν, τὰς ὀλίγας αὐτὰς πατρικὰς σκέψεις σᾶς εὐλογοῦμεν ἀπὸ καρδίας καὶ εὐχόμεθα νὰ προσδεύετε καὶ νὰ προκόπτετε καὶ νὰ ἔχετε πάντοτε τὴν χάριν καὶ τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ εἰς τὴν ζωὴν σας.

Ὁμιλία τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου

κατὰ τὴν Ἑπίσκεψιν Αὐτοῦ εἰς τὴν Ἑδραν
τῆς Περιφερείας Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης

Ἱερώτατε Μητροπολίτα Σερρών καὶ
Νιγρίτης κύριε Θεολόγε, ἐκπρόσωπε τοῦ
Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ
πάσης Ἑλλάδος κυρίου Ἱερωνύμου καὶ τῆς
Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἀγιωτάτης
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

Ἱερώτατε Μητροπολίτα Μαρωνείας
καὶ Κομοτηνῆς κύριε Παντελεῖμον, Ποιμε-
νάρχα τῆς θεοσώστου ταύτης Ἐπαρχίας,

Ἱερώτατοι ἅγιοι ἀδελφοί,

κύριε Περιφερειάρχα,

Τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Επισκεπτόμενοι κατὰ τὰς ἡμέ-
ρας αὐτὰς τὴν πολυύμνη-
τον, εὐδαίμονα καὶ εὐάνδρον
Θράκην, ὡς τὴν χαρακτηρίζει ὁ ἱστορικὸς
Εὐνάπιος, καὶ περιερχόμενοι τὰς πόλεις
καὶ τὰς κώμας αὐτῆς εὐλογοῦντες τὰ
ἔργα τῶν εὐγενῶν καὶ εὐσεβῶν κατοί-
κων της, ἔχομεν τὴν ἰδιαίτεράν χαρὰν
νὰ εὐρισκώμεθα σήμερον, κατόπιν εὐγε-
νοῦς προσκλήσεως τῆς ὑμετέρας φίλης
Ἐξοχότητος εἰς τὸ διοικητικὸν κέντρον
αὐτῆς, τοὔτέστιν εἰς τὴν Περιφέρειαν
Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης, διὰ
νὰ μεταφέρωμεν καὶ πρὸς ἐσᾶς καὶ πρὸς
ἅπαντας τοὺς ἐκλεκτοὺς συνεργάτας σας
τὴν ἀγάπην καὶ τὴν στοργὴν τῆς Μητρὸς

Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας,
τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριαρχείου, καὶ
διὰ νὰ ἐκφράσωμεν τὰς ὀλοκαρδίους
εὐχαριστίας τῆς ἡμετέρας Μετριότητος
διὰ τὰ πολυτρόπως ἐκδηλωθέντα κατὰ
τὰς ἡμέρας αὐτὰς αἰσθήματα σεβασμοῦ
καὶ ἀγάπης πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ Πα-
τριάρχου σας, ἀντανακλῶντα τὴν τιμὴν
καὶ τὸν σεβασμὸν σας πρὸς τὴν Μητέρα
Ἐκκλησίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Προερχόμενοι, ἄλλωστε, ἐκ τῆς πα-
λαιφάτου καὶ ἱερᾶς καθέδρας τοῦ πανιέ-
ρου Οἰκουμενικοῦ Θρόνου καὶ τῆς πόλε-
ως τοῦ Κωνσταντίνου, τῆς θείᾳ ἐπινεύσει
ἰδρυθείσης εἰς τὸ ἀκρότατον σημεῖον τῆς
Θράκης καὶ ἀποτελούσης κόσμημα καὶ
κλέος αὐτῆς, αἰσθανόμεθα ὅτι εὐρισκό-
μεθα εἰς τόπον οἰκεῖον καὶ ἀγαπητόν. Καὶ
τὴν αἴσθησιν ταύτην ἐπιτείνει ἡ θερμὴ καὶ
ἐγκάρδιος ὑποδοχὴ τῆς ὁποίας ἐτύχομεν
ὑπὸ τῶν ἀρχόντων καὶ τοῦ εὐλογημένου
λαοῦ τῆς Θράκης, τέκνων προσφιλῶν τῆς
Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας,
διότι ἡ Θράκη καὶ ὁ εὐσεβὴς αὐτῆς λαὸς
ὑπῆρξαν ἀνέκαθεν «σὰρξ ἐκ τῆς σαρκός»
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως,
συνδεομένης μετ' αὐτῶν μὲ ἀρρήκτους
δεσμούς, ἐνισχυθέντας ἔτι πλέον διὰ τῶν
ἐγκατασταθέντων εἰς αὐτὴν πρὸ ἐνενή-
κοντα ἐτῶν προσφύγων ἐκ τῆς Ἀνατο-
λικῆς Θράκης καὶ Μικρᾶς Ἀσίας ἀδελφῶν
μας.

Σᾶς εὐχαριστοῦμεν, λοιπόν, διὰ τὴν σημερινὴν θερμὴν ὑποδοχήν, τὰς τιμητικὰς ἐκδηλώσεις καὶ τοὺς πρόφρονας λόγους σας καὶ σᾶς ἀνταποδίδομεν τὴν ἀγάπην καὶ τὴν εὐλογίαν τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Σᾶς συγχαίρομεν δὲ διότι ἔχετε τὸ προνόμιον νὰ προΐστασθε ἑνὸς λαοῦ μὲ μακρὰν ἱστορίαν καὶ παράδοσιν καὶ νὰ διοικῆτε ἕνα τόπον ὁ ὁποῖος ἐπρωικίσθη ὑπὸ τοῦ Θεοῦ μὲ ἀπειρον φυσικὸν κάλλος, συγχρόνως δὲ καὶ πλουσιωτάτην χλωρίδα καὶ πανίδα.

Ὁ ἄριστος συνδυασμὸς τῶν αὐστηρῶν ὀρεινῶν ὄγκων τῆς Ροδόπης καὶ τοῦ Παγγαίου μετὰ τῶν ὑδάτων τῆς θαλάσσης καὶ αὐτῶν τῶν πολυφέρνων ποταμῶν, αἱ ἐκβολαὶ τῶν ὁποίων δημιουργοῦν θαυμαστοὺς ὑδροβιοτόπους, ὅπου εὐρίσκουν καταφύγιον καὶ προστασίαν πλῆθος πετεινῶν τοῦ οὐρανοῦ καὶ ἰχθύων τῆς θαλάσσης καὶ ζῶων μικρῶν μετὰ μεγάλων, κατὰ τὸν Ψαλμῶδὸν Δαυΐδ (Ψαλμ. 103), ἰλαρυνόντων τὰ πρόσωπα καὶ εὐφραίνόντων τὴν καρδίαν τῶν ἐπισκεπτομένων αὐτὰ διὰ τῆς ποικιλίας των καὶ τῶν ὑπερόχων χρωμάτων των, καθιστοῦν τὴν Θράκην καὶ τὴν ὁμορον αὐτῆς Ἀνατολικὴν Μακεδονίαν πόλον ἔλξεως διὰ πολλοὺς ἀνθρώπους, ὅχι μόνον σήμερον ἀλλὰ παλαιόθεν. Ἄλλοι ἐξ αὐτῶν ἔσπευσαν ἐνταῦθα ἀναζητοῦντες γῆν πρὸς ἴδρυσιν νέων πόλεων, ὡς οἱ ἐκ τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ὀρμώμενοι Ἴωνες, οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Μεγαρεῖς, οἱ Σάμιοι καὶ οἱ Πάριοι. Ἄλλοι δέ, ὡς ὁ ὁσιος Θεοφάνης, ἐπίσκοπος Περιθεωρίου, ἀλλὰ καὶ ὁ ἅγιος Γρηγόριος, ἀρχιεπίσκοπος Θεσσαλονίκης ὁ Παλαμᾶς, ἀνεζήτησαν ἐν αὐτῇ τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν ἐν προσευκῇ μόνωσιν εἰς τὸ περίφημον Παπικίον ὄρος, καὶ ἀνίδρυσαν πλῆθος μονῶν καὶ ἱερῶν οἰκῶν, τινὲς τῶν ὁποίων διατηροῦνται ἔως τῆς

σήμερον καὶ ἀποτελοῦν θησαυρὸν πολῦτιμον διὰ τὴν περιφέρειαν ταύτην. Ἄλλοι πάλιν, ἐποφθαλμιοῦντες τὸν φυσικὸν πλοῦτον τοῦ ἐδάφους καὶ τοῦ ὑπεδάφους τῆς, τὴν ὠραιότητα τοῦ τόπου ἢ τὴν προσφερομένην ὑπ' αὐτῆς διέξοδον εἰς τὴν θάλασσαν, ἦλθαν ἐδῶ ὡς ἐπιδρομεῖς καὶ κατακτεταὶ καὶ ἐλεπλάτησαν θησαυροὺς καὶ κατέστρεψαν ἱεροὺς ναοὺς καὶ μονὰς, ἀπομακρύναντες βιαίως τὰ ἐν αὐτοῖς ἐπὶ αἰῶνας διαφυλασσόμενα ἱερὰ κειμήλια καὶ πολιτιστικὰ ἀγαθὰ, ἐπιχειρήσαντες νὰ ἀλλοιώσουν τὴν ἱστορίαν καὶ τὴν φυσιογνωμίαν τοῦ τόπου τούτου.

Ὁ εὐγενὴς ὁμως λαὸς τῆς Θράκης καὶ τῆς εὐρυτέρας περιοχῆς ἀντιμετώπισε μὲ γενναιότητα καὶ ὑπομονὴν τὰς ἱστορικὰς περιπετείας, καὶ διὰ τῆς φιλοπροόδου καὶ εἰρηνικῆς αὐτοῦ διαθέσεως ἐπέτυχε νὰ ἐπουλώσῃ τὰς πληγὰς τοῦ παρελθόντος καὶ νὰ ἀναπτυχθῇ, ἀποτελῶν σήμε-

ρον πρότυπον εἰρηνικῆς συμβιώσεως καὶ ἀγαστῆς συνεργασίας τῶν πολιτῶν ἀνεξαρτήτως θρησκευάτος ἢ γλώσσης, μὲ σεβασμὸν πρὸς τὰ ἀνθρώπινα δικαιώματα, τὴν πολιτιστικὴν κληρονομίαν καὶ τὸ φυσικὸν περιβάλλον.

Εἰς τὴν πρόοδον αὐτὴν σημαίνοντα ρόλον ἔχει ἡ Αὐτοδιοίκησις εἰς ὅλας αὐτῆς τὰς βαθμίδας μέχρι τῆς ἀνωτάτης, τὴν διοικήσιν τῆς ὁποίας σεῖς, Ἐξοχώτατε, πρὸ ὀλίγων ἐβδομάδων ἀνελάβετε. Διὰ τοῦτο καὶ δραττόμεθα τῆς εὐκαιρίας τῆς σημερινῆς μας ἐπισκέψεως πλησίον σας νὰ εὐχρηθῶμεν ἀπὸ καρδίας πλήρῃ ἐπιτυχίαν εἰς τὸ πολυεύθυνον ἔργον σας ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν λίαν ἀγαπητῶν μας κατοίκων τῆς Θράκης καὶ τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας, εἰς τοὺς ὁποίους καὶ παρακαλοῦμεν νὰ μεταφέρετε τὴν εὐλογίαν τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὰς εὐχὰς τοῦ Πατριάρχου.

Εἴμεθα δὲ ἀπολύτως πεπεισμένοι ὅτι σεῖς γνωρίζοντες καλῶς τὰς ιδιαιτερότητας τοῦ εὐλογημένου τούτου τόπου θὰ ἐργασθῆτε ἀόκνως διὰ τὴν ἀνάδειξιν τῆς ἱστορίας, τοῦ πολιτιστικοῦ καὶ φυσικοῦ αὐτοῦ πλούτου καὶ τὴν εἰρηνικὴν συμβίωσιν τῶν ἀνθρώπων, μὲ σεβασμὸν καὶ ἐνδιαφέρον πάντοτε πρὸς τὸ περιβάλλον καὶ τὴν ἰδιοπροσωπίαν τῶν κατοίκων, ὥστε νὰ συνεχίσῃ ἡ Θράκη νὰ ἀποτελῇ πόλον ἑλξεως καὶ ὄχι πεδίων ἀντιπαραθέσεων, ὡς ἐνίστε συνέβη κατὰ τὸ παρελθόν, πόλον ἑλξεως τόσον διὰ τοὺς πολίτας αὐτῆς ὅσον καὶ διὰ τοὺς ἐπισκέπτας της.

Κατακλείοντες ἐπιδαφιεύομεν εἰς ἅπαντας τὴν πατρικὴν εὐχὴν καὶ τὴν Πατριαρχικὴν μας εὐλογίαν καὶ εὐχόμεθα ὀλοκαρδίως νὰ ἔχετε πάντοτε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ καὶ τὸ πλούσιον Αὐτοῦ ἔλεος εἰς τὴν ζωὴν καὶ εἰς τὰ ἔργα σας.

Χαιρετισμὸς τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἴκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου

κατὰ τὴν Ὑποδοχὴν Αὐτοῦ εἰς τὴν Ἑδραν
τῆς Ἀρχιερατικῆς Περιφερείας Μαρωνείας

Ἐρώτατε Μητροπολίτα Σερρών καὶ
Νιγρίτης κύριε Θεολόγε, ἐκπρόσωπε τοῦ
Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ
πάσης Ἑλλάδος κυρίου Ἱερωνύμου καὶ τῆς
Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἀγιωτάτης
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

Ἐρώτατε Μητροπολίτα Μαρωνείας
καὶ Κομοτηνῆς κύριε Παντελεῆμον, Ποιμε-
νάρχα τῆς θεοσώστου ταύτης Ἐπαρχίας,

Ἐρώτατοι ἄγιοι ἀδελφοί,

Ἐντιμότητε κύριε Ἰωάννη Σταυρίδη,
Δήμαρχε Μαρωνείας-Σαππῶν,

Τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

 πευθυνόμενοι σήμερον πρὸς
ἐσᾶς, τοὺς προσελθόντας εἰς
ὕπαντησιν τῆς ἡμῶν Μετρι-
ότητος κατοίκους τῆς ἔδρας τῆς Ἀρχι-
ερατικῆς Περιφερείας Μαρωνείας, μὲ
ἐπὶ κεφαλῇ τὸν Ἐντιμότατον Δήμαρχον
κύριον Ἰωάννην Σταυρίδην, ἐκφράζομεν,
ἐν πρώτοις, τὴν συγκίνησίν μας διὰ τὴν
συγκυρίαν καὶ μεταφέρομεν τὸν χαιρε-
τισμὸν τῆς ἀγάπης καὶ τὴν εὐλογίαν τῆς
Ἀγίας τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας
πρὸς πάντας. Συγχρόνως, ἐπιθυμοῦμεν νὰ
σᾶς διαβεβαιώσωμεν ὅτι ἡ Μήτηρ Ἐκκλη-
σία Κωνσταντινουπόλεως εὐρίσκεται πά-
ντοτε πλησίον σας διὰ τῆς προσευχῆς της

ἀλλὰ καὶ διὰ τῆς ἐν γένει μερίμνης ὑπὲρ
τῆς κατὰ Θεὸν καὶ τῆς κατὰ κόσμον προ-
όδου σας.

Εἶναι ἀληθές, ὅτι ὁ παρὼν δῆμος δὲν
ἀριθμεῖ τὰς χιλιάδας τῶν κατοίκων τὰς
ὁποίας περιλαμβάνουν ἄλλοι, ἀστικώτε-
ροι, δῆμοι καὶ ἴσως δίδει τὴν ἐντύπωσιν
ὅτι εἶναι ὀλιγώτερον σημαντικός. Τοῦτο
ὅμως δὲν ἀνταποκρίνεται εἰς τὴν πραγ-
ματικότητα, διὰ δύο κυρίως λόγους:

Πρῶτον, διότι ἡ ἱστορικὴ σημασία καὶ
συνέχεια ἐνὸς τόπου οὐδεμίαν σχέσιν
ἔχει πρὸς τὸ καθ' ὥρισμένην χρονικὴν
στιγμὴν πληθυσμιακὸν τοῦ μέγεθος.

Δεύτερον, διότι οἱ ὀλιγαριθμότεροι
δῆμοι παρέχουν τὴν εὐκαιρίαν στενότε-
ρας γνωριμίας, καὶ διευκολύνουν τὴν δη-
μιουργίαν οἰκογενειακοῦ κλίματος, προά-
γοντες οὕτω τὴν θερμότητα τῶν ἀνθρω-
πίνων σχέσεων καὶ τὴν συνεργασίαν.

Ὑπὸ τὴν προοπτικὴν αὐτήν, οὐδόλως
ὀλιγώτερον τιμητικὸν ἢ κοινωφελὲς εἶναι
τὸ ὑπουργήμα τοῦ δημάρχου καὶ ἐν γένει
τοῦ διακονοῦντος εἰς τὴν τοπικὴν αὐτοδι-
οίκησιν δήμου τῆς ὑπαίθρου καὶ τῶν ἡμι-
αστικῶν κέντρων, ἐφ' ὅσον ἐπιτελεῖται
μετὰ τῆς ἀρμοζούσης φιλαλληλίας καὶ
ἐπιμελείας. Διότι ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον κατα-
ξιώνει τὴν προσφορὰν ἐκάστου εἶναι ἡ
ἀνιδιοτελεὲς ἀγάπη μὲ τὴν ὁποίαν ἐπιδί-

δεται εἰς τὸ ἔργον του καὶ ἡ ὁποία εἶναι ἐφευρετικὴ μέσων καὶ τρόπων διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τοῦ πλησίου, εἴτε ὡς μεμονωμένου προσώπου ἔχοντος ἀνάγκην ἐνισχύσεως, εἴτε ὡς ὁμάδος ἐμπεριστάτων ἀτόμων, ἀλλὰ καὶ εὐρύτερον, τοῦ δήμου ἐν συνόλῳ, διὰ τῆς ἐπιτελέσεως κοινωφελῶν ἔργων παροχῆς ὑπηρεσιῶν καὶ ἀναπτύξεως οἰκονομικῶν δραστηριοτήτων καταλλήλων διὰ τὴν περιοχὴν, ὡς εἶναι ἐπὶ παραδείγματι ἡ προαγωγή τῆς βιοτεχνίας καὶ ἡ διοργάνωσις ἐκδηλώσεων πολιτιστικοῦ καὶ πνευματικοῦ περιεχομένου διὰ τὴν ἐξύψωσιν τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ.

Ἡ τοπικὴ Ἐκκλησία πεποίθαμεν ὅτι εἶναι παρὰ τὸ πλευρόν σας εἰς οἰανδήποτε περίστασιν, καὶ δυνάμεθα ἐκ τῶν ὧσων εἶδομεν νὰ συμπεράνωμεν ὅτι ἡ συνεργασία σας θὰ εἶναι ἀγαστή, ὅπερ καὶ ὀλοκαρδίως εὐχόμεθα, διότι οὕτως εἵθισται παλαιόθεν εἰς τὸ Γένος μας, νὰ ὑπάρχη σύμπραξις τῶν κοινοτικῶν μετὰ τῶν ἐκκλησιαστικῶν παραγόντων εἰς τὴν

διευθέτησιν τῶν παντοειδῶν ζητημάτων ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου. Ἡ θεμελίωσις ἐντὸς ὀλίγου εἰς τὴν περιοχὴν σας τῶν νέων κατασκηνώσεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως εἶναι ἀφορμὴ χαρᾶς δι' ἀμφοτέρας τὰς πλευράς, Ἐκκλησίαν καὶ τοπικὴν αὐτοδιοίκσιν, καθὼς ἀποτελεῖ εὐγενὲς ἐγχείρημα ὑπὲρ τῆς νεότητος, ἡ ὁποία ἀξίζει νὰ τύχῃ τῆς προσοχῆς ὅλων, δύναται δὲ νὰ καταστῇ ἀφετηρία μιᾶς γονίμου συνεργασίας τοῦ νέου Ποιμενάρχου μετὰ τῶν προσφάτως ἐκλεγέντων δημοτικῶν ἀρχόντων.

Περαίνοντες τὴν παροῦσαν προσλαλίαν, εὐχόμεθα εἰς πάντας τοὺς ἀγαπητοὺς κατοίκους τῆς περιοχῆς, ἰδιαίτέρως δὲ εἰς τὸν κύριον Δήμαρχον μετὰ τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου, νὰ ἔχουν πλουσίαν τὴν ἄνωθεν βοήθειαν καὶ εὐλογίαν εἰς τὴν ζωὴν των, ὥστε νὰ ἐπιδίδωνται μὲ ἐπιτυχίαν εἰς τὰ εἰρηνικὰ καὶ θεοφιλῆ ἔργα των ὑπὲρ τῆς ἀναπτύξεως καὶ προόδου τοῦ τόπου, ἐπ' ὠφελείᾳ τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου καὶ εἰς δόξαν Θεοῦ.

Προσλαλιά τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Μαρωνείας & Κομοτηνῆς κ. Παντελεήμονος

ἐπὶ τῷ ἁγιασμῷ θεμελιώσεως κατασκηνωτικῶν
ἐγκαταστάσεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως ὑπὸ τῆς Α.Θ.Π.
τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου

Γτὴν σύγχρονη ψυχολογία, Παναγιώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα, ἀγαπητοὶ καὶ σεβαστοὶ μου πατέρες καὶ ἀδελφοί, παραδεχόμαστε, ὅτι κάθε ἄνθρωπος πρέπει νὰ ἔχει ὄνειρα, ἐπιθυμίες, φιλοδοξίες, τὶς ὁποῖες προσπαθεῖ νὰ ἱκανοποιήσει -πολλές φορές σὲ ἕναν διὰ βίου ἀγῶνα- γιὰ νὰ ἐπιτύχει τὴν προσωπικὴ του αὐτάρκεια καὶ πληρότητα.

Ἡ Ἐκκλησία μας μέσα στὴν πνευματικὴ της παιδαγωγία, ἀξιολογοῦσα τὶς προ-

σωπικὲς φιλοδοξίες, τὶς ἐνθαρρύνει καὶ τὶς ἐπαινεῖ. Ἐπισημαίνει, βεβαίως, ἐμφαντικὰ καὶ τὸν κίνδυνο αὐτὲς νὰ διαμορφώσουν ἀτομοκεντρικὲς συμπεριφορὲς καὶ χαρακτηρὲς ἐγωπαθεῖς, μὲ τραγικὴ συνέπεια νὰ μὴ διακονεῖται τὸ «πρόσωπο», ὁ ἀδελφός, ὑπὲρ τοῦ ὁποῖου ὁ Κύριος Ἰησοῦς «ἀπέθανε καὶ ἀνέστη».

Πέραν τῶν προσωπικῶν φιλοδοξιῶν καὶ στόχων ὁμιλοῦμε ἐπίσης γιὰ συλλογικὰ ὄνειρα καὶ προσπάθειες. Κάνουμε λόγο γιὰ συλλογικὴ στοχοθεσία. Στὴν βά-

ση τῆς πατερικῆς μας θεολογίας καὶ αὐτὰ δὲν διαφοροποιοῦνται ἀπὸ τὸν προηγούμενο σχολιασμό. Συσπυρνεύμαστε ἀπὸ κοινοῦ προκειμένου νὰ δημιουργήσουμε κάτι ποὺ θὰ διακονήσῃ τὸ σύνολο καὶ μέσω αὐτοῦ τὸν καθένα ξεχωριστά.

Φρονῶ, ταπεινά, ὅτι γιὰ ἓνα τέτοιο σπουδαῖο συλλογικὸ ἐπίτευγμα τῆς τοπικῆς μας κοινωνίας καὶ Ἐκκλησίας θέσατε προηγουμένως, Παναγιώτατε Δέσποτα, τὸν ἐγκαινιαστικὸ θεμέλιό του λίθο. Διότι, μὲ τὴν ὁλοκλήρωση τοῦ ἔργου οἱ κατασκηνώσεις τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς φιλοδοξοῦμε νὰ ἀποτελέσουν ἓναν ξεχωριστὸ πόλο ἑλξης, φυσικῆς καὶ πνευματικῆς ἀναψυχῆς, ἀλλὰ καὶ ἀφορμὴ οὐσιαστικῆς ἀγωγῆς καὶ κατάρτισης μὲ τὰ ἰδεώδη τοῦ Γένους καὶ τοῦ Ἔθνους μας γιὰ κάθε νέο καὶ νέα ποὺ θὰ φιλοξενηθοῦν στὶς ἐγκα-

ταστάσεις τους.

Σὲ αὐτὰ τὰ παιδιὰ, τὴν ἐλπίδα τοῦ αὔριο καὶ μέριμνα «τοῦ νῦν καὶ αἰεί» ἔναντι τῶν ὁποίων διαρκῶς ὀφείλουμε -ἴσως καὶ ὑπολειπόμεθα- προσφέρουμε ἀφειδώλευτα διὰ τῆς ἀγαστῆς συνεργασίας, τὴν ὁποία ἐξ ἀρχῆς συναντήσαμε στὰ πρόσωπα ὅλων τῶν ἐμπλεκόμενων μὲ τὸ μεγάλο ἔργο φορέων τῆς κεντρικῆς καὶ τοπικῆς ἐξουσίας, ὅτι τοὺς ἀνήκει: ὑγιεῖς διεξόδους σὲ καιροὺς μὲ πλεόνασμα ἀδιεξόδων.

Ἐλπίζουμε καὶ προσευχόμεθα γιὰ τὴν ταχεῖα ὁλοκλήρωση τοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖο εὐδοκίᾳ τοῦ Πανσθενουργοῦ Θεοῦ προσδοκοῦμε νὰ τὸ ἐγκαινιάσῃ ἐπίσης ἡ τετιμημένη καὶ λαοφιλὴς Παναγιότητά Σας.

Σᾶς εὐχαριστῶ.

Ὁμιλία τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου

κατὰ τὴν τελετὴν καταθέσεως θεμελίου λίθου
τῶν νέων κατασκηνώσεων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως
Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς (23 Σεπτεμβρίου 2014)

Ἰερῶτατε Μητροπολίτα Σερρών καὶ
Νιγρίτης κύριε Θεολόγε, εκπρόσωπε τοῦ
Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ
πάσης Ἑλλάδος κυρίου Ἱερωνύμου καὶ τῆς
Διαρκοῦς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἀγιωτάτης
Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος,

Ἰερῶτατε Μητροπολίτα Μαρωνείας
καὶ Κομοτηνῆς κύριε Παντελεῆμον, Ποιμε-
νάρχα τῆς Θεοσώστου ταύτης Ἐπαρχίας,

Ἰερῶτατοι ἅγιοι ἀδελφοί,

Τέκνα ἡμῶν ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Χάριτι Θεοῦ ἡζύωθημεν νὰ κα-
ταθέσωμεν πρὸ ὀλίγου τὸν θε-
μέλιον λίθον διὰ τὰς νέας κα-
τασκηνώσεις τῆς Ἱερᾶς ταύτης Μητροπό-
λεως γεγονός τὸ ὁποῖον δίδει εἰς ἡμᾶς τὴν
ἀφορμὴν διὰ νὰ ἐκφράσωμεν τὴν ὁλοκάρ-
διον πρὸς Κύριον εὐχαριστίαν μας διὰ τὴν
χαρμόσυνον ταύτην περίστασιν, διατυπώ-
σωμεν δὲ σκέψεις τινὰς ἐπὶ τῆς ἐνάρξεως
τοῦ προκειμένου θεοφιλοῦς ἔργου.

Ἡ θεμελίωσις παντὸς οἰκοδομήμα-
τος, πέραν τῆς πρακτικῆς αὐτῆς πλευρᾶς,
ἐνέχει καὶ μίαν πνευματικὴν δι' ἡμᾶς
ὑπενθύμισιν, ἰδίως ὅταν εὐλογῇται ὑπὸ
τῆς Ἐκκλησίας, μάλιστα δὲ ἐφ' ὅσον τὸ
θεμελιούμενον, ὡς ἐν προκειμένῳ προ-
ορίζεται δι' ἐκκλησιαστικὴν λειτουργίαν

καὶ χρῆσιν. Ὁ κατ' ἐξοχὴν θεμέλιος λίθος,
ἡ ἀρχὴ συμπάσης τῆς ὁρατῆς καὶ ἀορά-
του κτίσεως, εἶναι ὁ Κύριος διὸ καὶ ὁ Ἀπό-
στολος Παῦλος λέγει πρὸς τοὺς Κορινθί-
ους: «θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται
θεῖναι παρὰ τὸν κείμενον, ὃς ἔστιν Ἰησοῦς
Χριστὸς» (Α' Κορ. 3,11-12). Ἐπ' Αὐτοῦ
οἰκοδομεῖται ἡ Ἐκκλησία, ἀλλὰ καὶ ἔκα-
στον τῶν εὐγενῶν ἐγχειρημάτων μας εἰς
Αὐτὸν ἔχει τὴν ἀρχὴν καὶ ἐξ Αὐτοῦ ἀντλεῖ
τὴν δύναμιν πρὸς ὁλοκλήρωσίν του.

Ὡς ἐκ τούτου, φυσικὸν καὶ αὐτονό-
ητον εἶναι ὡς θεμέλιον διὰ τὸν χώρον
τῶν κατασκηνώσεων, εἰς τὸν ὁποῖον θὰ
εὕρискουν ἀναψυχὴν καὶ πνευματικὸν
ἀνεφοδιασμόν οἱ νεαροὶ βλαστοὶ τῆς
Ἐκκλησίας, νὰ τίθεται ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰη-
σοῦς Χριστός, ὅστις μάλιστα κατὰ τὸν
ἐπίγειον Αὐτοῦ βίον ἰδιαίτερον ἐνδιαφέ-
ρον καὶ ἀγάπην ἐπέδειξε διὰ τὴν νεότητα,
παρακινῶν ἡμᾶς νὰ μιμηθῶμεν τὸ ἁπλα-
στον καὶ εἰλικρινὲς τῶν ἡθῶν αὐτῆς διὰ
νὰ εἰσέλθωμεν εἰς τὴν Βασιλείαν τοῦ Θε-
οῦ, διὰ τῶν λόγων: «ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἐὰν
μὴ στραφῆτε καὶ γέννησθε ὡς τὰ παιδιὰ,
οὐ μὴ εἰσέλθητε εἰς τὴν βασιλείαν τῶν
οὐρανῶν (Ματθ. 18,3-4) καὶ προτρέπων
τοὺς Μαθητὰς Αὐτοῦ: «ἄφετε τὰ παιδιὰ
καὶ μὴ κωλύετε αὐτὰ ἔλθειν πρὸς με,
τῶν γὰρ τοιούτων ἔστιν ἡ βασιλεία τῶν
οὐρανῶν» (Ματθ. 19,14-15).

Ἡ χριστιανικὴ κατασκήνωσις παρέχει εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ὅλως ἰδιαιτέρας δυνατότητας παιδαγωγίας, καθότι οἱ νέοι τελοῦν ὑπὸ ἐπίβλεψιν καὶ χειραγωγίαν ἐπὶ εἰκοσιτετραώρου βάσεως. Ἡ ζωὴ των εἶναι ὠργανωμένη ἐν πνεύματι συνεργασίας καὶ ἐν γένει συλλογικότητος, ὥστε νὰ συνηθίζουν νὰ μοιράζωνται τοὺς κόπους, τὰς εὐθύνas, τὴν ἀνάπausιν καὶ ψυχαγωγίαν καὶ ἐνὶ λόγῳ νὰ ζοῦν ὡς ὀργανικά μέλη ἐνὸς συνόλου καὶ οὐχὶ ὡς μονάδες.

Μέσω τῆς ὁμαδικῆς αὐτῆς δραστηριοποιήσεως καὶ εὐρυτέρας κοινωνικῆς κατασκηνωτικῆς προοπτικῆς, σφυρηλατοῦνται, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, νέαι γνωριμίαι καὶ φιλίας, ἀλλὰ καὶ ἐνισχύονται προϋπάρχουσαι, μὲ ἀποτέλεσμα οἱ νέοι, ἐπιστρέφοντες εἰς τὴν καθημερινότητά των, νὰ ἔχουν ἐπὶ πλέον ἐρείσματα καὶ κίνητρα εἰς τὸν δύσκολον ἀγῶνα τῆς ζωῆς κατὰ Θεόν, ἀποκομίζοντες τὸ αἶσθημα ὅτι δὲν εἶναι ἀπομονωμένοι καὶ περιθωριακοί, ὅπως ὅχι σπανίως ὑποστηρίζεται ὑπὸ τῶν πνευματικῶς νωθρῶν, ἀλλὰ ἔχουν ἀδελφοὺς καὶ συναγωνιστάς.

Ἐπὶ πλέον, εἰς τὴν χριστιανικὴν κατασκήνωσιν προσφέρονται εὐκαιρίαι ἐποικοδομητικῆς ψυχαγωγίας, παραλλήλως πρὸς τὴν κατήχησιν καὶ διδασκαλίαν, ἔρχονται δὲ οἱ κατασκηνωταὶ εἰς ἐπαφὴν μὲ τὸν λειτουργικὸν πλοῦτον τῆς Ἐκκλησίας μας, ὁ ὁποῖος ἀποτελεῖ μέγα κεφάλαιον πνευματικῆς τροφοδοσίας, συγχρόνως δὲ καὶ ἀναψυχῆς.

Σημειωτέον ἀκόμη ὅτι ἡ ἐπὶ τι διάστημα παραμονὴ εἰς χώρους, εἴτε παρθαλασσίους εἴτε ἡπειρωτικούς πλησιέστερους εἰς τὴν φύσιν καὶ στενότερον συνδεομένους μὲ αὐτὴν παρ' ὅσον οἱ τόποι μονίμου διαμονῆς τῶν ἀνθρώπων, προσφέρεται ὡς ἔναυσμα διὰ προβληματισμοὺς σχετικούς πρὸς τὸ περιβάλλον, τὴν ἀλληλεξάρτησιν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ ἡμῶν, τὴν ἀντιμετώπισίν του ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων καὶ μάλιστα εἰς τὸ πλαίσιον τῆς χριστιανικῆς φιλοσοφίας ἔναντι παντὸς αἰσθητοῦ.

Ὅθεν, μὲ χρηστὰς ἐλπίδας ὅτι ἡ λειτουργία τῶν ἐνταῦθα κατασκηνώσεων θὰ ἀποδώσῃ πλούσιους καρποὺς εἰς τὴν πνευματικὴν ἀνέλιξιν τῶν νέων τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαρωνείας καὶ Κομοτηνῆς, κατακλείομεν τὴν παροῦσαν σύντομον προσλαλίαν, συχαίροντες τὸν οἰκεῖον Μητροπολίτην, ἀγαπητὸν ἐν Χριστῷ ἀδελφὸν κύριον Παντελεήμονα, μὲ τοὺς ἐκλεκτοὺς συνεργάτας του, διὰ τὴν πρωτοβουλίαν νὰ ἀναλάβουν τὸ ἔργον τοῦτο, εἰς τὸ πλαίσιον προφανῶς μίας γενικωτέρας προσπάθειας νὰ ἐνισχυθοῦν τὰ φυτώρια τῆς κατὰ Θεὸν καταρτίσεως τῶν νέων, καὶ δεόμενοι τοῦ Παντοκράτορος Κυρίου διὰ τῶν λόγων τοῦ Προφητὰνακτος Δαβὶδ: «ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον δὴ, καὶ ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἴδε καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην καὶ κατάρτισαι αὐτήν, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιὰ σου» (Ψάλμ. 79,15-16).

Χαιρετισμὸς τῆς Α.Θ.Π. τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου

κατὰ τὴν Ὑποδοχὴν Αὐτοῦ εἰς τὴν ἔδραν
τῆς Ἀρχιερατικῆς Περιφερείας Ἰάσμου

Ἰερῶτατε Μητροπολίτα Σερρών καὶ Νιγρί-
της κύριε Θεολόγε, ἐκπρόσωπε τοῦ Μακαριω-
τάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ πάσης Ἑλλά-
δος κυρίου Ἱερωνύμου,

Ἰερῶτατε Μητροπολίτα Μαρωνείας καὶ Κο-
μοτηνῆς κύριε Παντελεῆμον,

Ὅσιοιλογίωτατε Ἀρχιμανδρίτα κύριε Δαμα-
σκηνέ, Ἀρχιερατικὴ Ἐπίτροπε Ἰάσμου,

Ἐντιμότατε κύριε Καδὴ Ἰσμέτ, Δήμαρχε Ἰά-
σμου,

Ἀγαπητοὶ κάτοικοι τῆς πόλεως ταύτης,
εὐλογημένοι Ὁρθόδοξοι χριστιανοὶ καὶ πάντες
οἱ κατοικοῦντες εἰς τὴν περιοχὴν αὐτὴν ἀδελφοὶ
ἐν τῷ ἐνὶ Δημιουργῷ Θεῷ,

Χαίρετε πάντοτε ἐν τῷ Θεῷ καὶ
Πατρὶ καὶ ἐντὸς τοῦ πελάγους τῶν
οἰκιτρίμων καὶ τῆς ἀγάπης Του.

Εἶναι μεγάλη ἡ χαρά μας νὰ ἐπισκεπτόμε-
θα σήμερον τὴν πόλιν σας, τὸν ὡραῖον Ἰασμον,
ἐξ ἀφορμῆς τῆς παρουσίας Πατριαρχικῆς καὶ
ἀποστολικῆς περιοδείας μας εἰς τὴν Θράκην.

Ἀπὸ τὸ πρόγραμμά μας δὲν θὰ ἠδύνατο
νὰ παραλειφθῇ ἀσφαλῶς ἡ ἔδρα τῆς Ἀρχιε-
ρατικῆς Περιφερείας τοῦ Ἰάσμου, τὴν ὁποίαν,
ὥς καὶ ὁλόκληρον τὴν περιοχὴν τῆς Μητρο-
πόλεώς του, διακονεῖ θυσιαστικῶς ὁ νέος τὴν
ἡλικίαν ἀλλὰ ἔμπειρος Ποιμενάρχης σας, ἡ

ὕμετέρα ἀγαπητὴ καὶ φίλη Ἱερότης, ἅγιε Μα-
ρωνείας καὶ Κομοτηνῆς κύριε Παντελεῆμον,
ὁμοῦ μετὰ τῶν λοιπῶν ἐκλεκτῶν ἐφημερίων
καὶ ἱερέων σας.

Ἡ ἐπίσκεψίς μας ἐδῶ ἀποκτᾷ ἰδιαιτέραν
σημασίαν, δεδομένου ὅτι πραγματοποιεῖται εἰς
μίαν πόλιν, ἡ ὁποία εὐρίσκεται εἰς τοὺς πρό-
ποδας τοῦ Παπικίου Ὄρους, τοῦ Ἁγίου Ὄρους
τῆς Θράκης, μὲ τὰς πολλὰς Ἐκκλησίας καὶ τὰς
Μονὰς του, τὰ ἐρείπια τῶν ὁποίων σώζονται
μέχρι σήμερον καὶ προκαλοῦν τὸν θαυμασμόν
τῶν ἐπιστημόνων, βυζαντινολόγων καὶ ἀρχαι-
ολόγων, ἀλλὰ καὶ ὅλων μας.

Διὰ τοῦτο καὶ οἱ περιγητὰὶ καὶ οἱ προσκυ-
νηταὶ τοῦ τὸ ὀνομάζου καὶ τὸ χαρακτηρίζου
«Θεοῦ βουνόν» (Monte di Dio), ἐνῷ ὁ προκάτο-
χος τῆς ἡμετέρας Μετριότητος εἰς τὸν Οἰκου-
μενικὸν Θρόνον Κωνσταντινουπόλεως Ἅγιος
Φιλόθεος ὁ Κόκκινος ἀναφέρεται εἰς αὐτὸ καὶ
εἰς τοὺς μοναχοὺς του μὲ πολὺν σεβασμόν.

Ἀπὸ τὸ Ἅγιον τοῦτο Ὄρος τῆς Θράκης μας
διήλθον, ἐρχόμενοι ἀπὸ τὴν Κωνσταντινού-
πολιν, οἱ γνωστοὶ ἡσυχασταὶ καὶ μῦσαι καὶ
διδάσκαλοι τῶν ἀκτίστων ἐνεργειῶν τοῦ Θε-
οῦ Ἅγιοι Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς καὶ Μάξιμος ὁ
Καυσοκαλυβίτης.

Τὰς στενὰς σχέσεις τῆς περιοχῆς σας μὲ
τὴν Κωνσταντινούπολιν, τὴν πόλιν μας καὶ
ἔδραν τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου, ἀπο-
δεικνύει καὶ ἡ εὕρεσις, κατὰ τὰς ἀνασκαφὰς αἱ
ὁποῖαι ἔγιναν ὑπὸ τῆς Ἐφορείας Βυζαντινῶν

Ἀρχαιοτήτων κατὰ τὰς τελευταίας δεκαετίας, τοῦ τάφου τῆς γνωστῆς αὐτοκρατείας τοῦ Βυζαντίου Μαρίας Βοτανειάτη.

Ταῦτα σταχυολογοῦντες καὶ ἀναφέροντες ἀπὸ τῆς μακρᾶς ἱστορίας τῆς περιοχῆς σας, θαυμάζομεν καὶ τὴν σημερινὴν πορείαν σας, ἐν ἐμμονῇ εἰς τὴν Ὁρθόδοξον πίστιν μας καὶ εἰς τὴν ἐν ἀφοσιώσει εἰς τὴν Πατρίδα, τὴν εὐλογημένην Ἑλλάδα, συμπορείαν ὀρθόδοξων καὶ μουσουλμάνων, καὶ ἰδιαίτερως χαίρομεν διαπιστοῦντες τὴν ἔμπρακτον ἐφαρμογὴν τοῦ ἀποστολικοῦ λόγου «πᾶσα ψυχὴ ἐξουσίαις ὑπερεχούσαις ὑποτασσέσθω» (Ρωμ. ιγ' 1), ὅτι ἀπὸ Θεοῦ εἰσι τεταγμένοι, ἀποδιδόντες τὰ «τοῦ Καίσαρος τῷ Καίσαρι καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ τῷ Θεῷ» (πρβλ. Ματθ. κβ' 21). Χαίρομεν δὲ ἰδιαίτερως, διότι βλέπομεν καὶ σήμερον, ἀγαπητὲ κύριε Δήμαρχε, νὰ συνυπάρχετε καὶ νὰ συμπορεύεσθε ἀρμονικῶς καὶ εἰρηνικῶς Ὁρθόδοξοι Χριστιανοὶ καὶ Μουσουλμάνοι τοῦ εὐλογημένου Ἰάσμου καὶ τῆς εὐρυτέρας ταύτης περιοχῆς.

Χαίρομεν, διότι βλέπομεν εἰς τὴν Θράκην νὰ συνεργάζεσθε ὅλοι σας, ἀπὸ κοινοῦ, εἰς

πολλοὺς τομεῖς καὶ ὅλοι νὰ ἐπιθυμῆτε τὴν εἰρήνην, ἡ δὲ ἐντιμὸς Ἑλληνικὴ Πολιτεία νὰ διασφαλίζῃ δημοκρατικῶς τὴν ἰσοτιμίαν καὶ ἰσονομίαν δι' ὅλους τοὺς πολίτας τῆς μὲ τὰς ἰδιαιτέρας θρησκευτικὰς καὶ γλωσσικὰς παραδόσεις των, σεβομένη καὶ τιμῶσα ἐν δικαιοσύνῃ πλήρως τὰ ἀτομικὰ ἐκάστου πολίτου δικαιώματα. Ἄξιον καὶ δίκαιον καὶ ὀρθὸν καὶ δημοκρατικὸν καὶ ἐπιβεβλημένον, διὸ καὶ συγχαίρομεν ἀπὸ τῆς Μητρὸς Ἐκκλησίας καὶ προσωπικῶς ἄρχοντας καὶ ἀρχομένους διὰ τὸ ἐπίτευγμα τοῦτο τῆς συνυπάρξεως καὶ τῆς συνεργασίας.

Ὁ Θεὸς ἐχάρισεν ὡς πολυτιμότερον ἀγαθόν Του εἰς πάντα ἄνθρωπον τὴν ἐλευθερίαν καὶ διὰ τοῦτο οὐδένα ἀναγκάζει νὰ τὸν ἀκούλῃ διὰ τῆς βίας. Πᾶν τὸ σπνριζόμενον, ἄλλωστε, ἐπὶ τῆς βίας ἢ εἰς τὸν ἐξαναγκασμὸν δὲν δύναται νὰ ἔχῃ σχέσιν πρὸς τὸν Θεόν, ὁ Ὅποιος, κατὰ τὸν Εὐαγγελιστὴν τῆς ἀγάπης Ἀπόστολον Ἰωάννην, εἶναι ἀγάπη. Διὰ τοῦτο ὅ,τι γίνεται μὲ βίαν ἢ ἐξαναγκασμὸν ἢ ἐγωϊσμὸν ἢ αὐταπάτην ἐξουσίας καὶ ἀνθρωπίνης δόξης δὲν ἀντέχει εἰς τὸν χρόνον, διότι ἀντίκειται πρὸς τὴν ἀλήθειαν. Ὁ Θεὸς ἐπιθυμεῖ

ὁ ἄνθρωπος νὰ ἔλθῃ καὶ νὰ εἶναι κοντά Του ἐλευθέρως. Διὰ τοῦτο καὶ ἐν Κράτος, μία Πολιτεία, μία Θρησκεία ἢ οἰονδήποτε ἰδεολογικὸν ἢ κοινωνικὸν μόρφωμα, τὸ ὁποῖον δὲν ἀναγνωρίζει εἰς τὸν ἄνθρωπον τὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας τῆς πίστεως, δὲν ἐνεργεῖ κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ καὶ ἐν τῇ οὐσίᾳ δὲν ἀγαπᾷ τοὺς πολίτας του ἢ τοὺς πιστοὺς της. Προϋπὸθεσις διὰ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν ἀγάπην εἶναι πάντοτε ἡ ἐλευθερία. Ὁ καταναγκασμὸς εἶναι κατάργησις τῆς ἀληθείας. Ὁμιλοῦμεν ἐκ πείρας καὶ βιωμάτων ἐκ τοῦ παρελθόντος καὶ ἐκ τῆς σημερινῆς πραγματικότητος καὶ εἰς τὴν ἔδραν μας τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ εἰς τὴν Μικρὰν Ἀσίαν καὶ εἰς τὸν Πόντον καὶ εἰς τὴν Καππαδοκίαν καὶ εἰς τὴν Ἰωνίαν καὶ ἐδῶ εἰς τὴν Θράκην, ὀμιλοῦμεν, δηλαδή, ἐξ ἱστορικῆς ἐμπειρίας καὶ βιωμάτων εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς Ἀνατολίαν.

Διὰ τοῦτο καὶ χαίρομεν καὶ συχαίρομεν, ὁσὶς εἰς τὴν Δυτικὴν Θράκην, τὴν ἐκκλησιαστικὴν καὶ κανονικὴν ταύτην δικαιοδοσίαν τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριαρχείου, πραγματοποιεῖται ἐν τῇ πράξει τὸ ζητούμενον καὶ ἐπιδιωκόμενον καὶ εἰς πολλὰς ἄλλας περιοχὰς τοῦ κόσμου, δηλαδή ἡ ἀρμονικὴ συνύπαρξις καὶ ὁ σεβασμὸς εἰς τὴν ἰδιαιτερότητα τοῦ ἄλλου. Καὶ τοῦτο εἶναι τὸ διαπιστούμενον δεδομένον, τὸ αὐτονόητον δηλαδή γεγονός, τὸ ὁποῖον βιοῦται ἔργοις εἰς τὴν καθ' ἡμέραν ζωὴν τῆς τοπικῆς ἐδῶ κοινωνίας, γεγονὸς τὸ ὁποῖον ἐκτιμῶμεν καὶ ἐπαινοῦμεν καὶ εὐλογοῦμεν, καθ' ἣν στιγμὴν μάλιστα ἐν Μέσῃ Ἀνατολῇ, καθημερινῶς, ἀθῶοι καὶ ἀνυπεράσπιστοι ἄνθρωποι πίνουν θύματα ἐνὸς τυφλοῦ θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ.

Ἡ Μουσουλμανικὴ Κοινότης τῆς Θράκης, ἐπίλεκτον στέλεχος τῆς ὁποίας εἴσθε καὶ σεῖς, ἀγαπητοὶ φίλοι, διακρίνεται, ὡς πληροφοροῦμεθα ὑπὸ τῆς ὑμετέρας ἱερότητας, ἀδελφὲ κύριε Παντελεῖμον, καὶ τῶν λοιπῶν ἀδελφῶν Ἱεραρχῶν τῆς περιοχῆς, διὰ τὸ φιλήσυχον καὶ φιλειρηνικὸν πνεῦμα τῆς πλειονότητος τῶν

μελῶν της ἀλλὰ καὶ διὰ τὸν σεβασμὸν πρὸς τὰς πολιτικὰς καὶ θρησκευτικὰς ἀρχὰς τοῦ τόπου. Τὸν σεβασμὸν αὐτὸν ἡ ἐνταῦθα παροικοῦσα μειονότης ἐκδηλῶνει αὐθορμήτως καὶ πρὸς τοὺς κληρικοὺς τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας, γεγονὸς τὸ ὁποῖον πληροῦ ἡμᾶς ἰδιαιτέρας χαρᾶς καὶ συγκινήσεως.

Καὶ πρὸς αὐτὴν τὴν κατεύθυνσιν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς προόδου, εἴμεθα βέβαιοι, ὅτι κινεῖσθε καὶ ἐργάζεσθε καὶ σεῖς, ἀγαπητὲ κύριε Δήμαρχε Καθ' Ἰσμέτ, καὶ ὅτι συνεργάζεσθε ἀρμονικῶς μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου κυρίου Παντελεήμονος, τοῦ καλοῦ καὶ δραστήριου καὶ μὴ διαχωρίζοντος καὶ σᾶς ἀπὸ τοὺς πιστοὺς τοῦ ὀρθοδόξου χριστιανοῦς, καὶ ὁ ὁποῖος ἀγαπᾷ βαθύτατα τὸν τόπον καὶ τοὺς ἀνθρώπους του, ἀνεξαρτήτως θρησκευματος, καὶ μοχθεῖ καθημερινῶς διὰ τὴν πρόδόν σας, καθὼς ὅλοι μας εἴμεθα τέκνα τοῦ Ἐνὸς Θεοῦ, τοῦ νοποῦ Ἠλίου τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς ἀγάπης, εἰς τὴν κοινωνίαν τοῦ Ὁποίου ἐπικρατεῖ καινὴ κτίσις.

Εὐχαριστοῦντες διὰ τὴν τιμητικὴν ὑποδοχὴν σας καὶ διὰ τοὺς λόγους σεβασμοῦ καὶ τιμῆς πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου, εὐχόμεθα δύναμιν καὶ ἐνίσχυσιν ἀπὸ Θεοῦ εἰς τὸ ἔργον σας, ὥστε οἱ κάτοικοι τοῦ Ἰάσμου νὰ προσδεύετε πάντοτε, νὰ συνυπάρχετε καὶ νὰ συμπορεύεσθε μὲ ὁμόνοιαν, ἀγάπην καὶ εἰρήνην καὶ νὰ προωθῆτε μεταξύ σας αὐτὰ τὰ ὁποῖα σᾶς ἐνώνουν καὶ σᾶς καθιστοῦν εὐτυχεῖς.

Ἡ Χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ Δημιουργοῦ πάσης τῆς κτίσεως, τῆς ὁρατῆς καὶ τῆς ἀοράτου, τῶν ἐπιγείων καὶ τῶν ἐπουρανίων, καὶ συντηροῦντος ἐν ἀγάπῃ καὶ προνοίᾳ πᾶσαν ψυχὴν ζῶσαν, μάλιστα τὸν κατ' εἰκόνα Αὐτοῦ ὑπ' Αὐτοῦ ἐξ ἀγάπης πλασθέντα ἄνθρωπον, ᾧ εἶναι, μαζί μὲ τὴν Πατριαρχικὴν καὶ πατρικὴν εὐλογίαν καὶ προσευχὴν μας, πάντοτε μαζί σας καὶ μὲ τὴν εὐλογημένην Θράκην καὶ τὸν ἱστορικὸν Ἰασμον. Ἀμήν.

“Ἐπιδαφιλεύομεν εἰς ἅπαντας τὴν πατρικὴν εὐχὴν
καὶ τὴν Πατριαρχικὴν μας εὐλογίαν καὶ εὐχόμεθα
όλοκαρδίως νὰ ἔχετε πάντοτε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ
καὶ τὸ πλούσιον Αὐτοῦ ἔλεος εἰς τὴν ζωὴν καὶ εἰς
τὰ ἔργα σας. ”

ΠΑΡΘΟΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
PORT DAVE
ΚΟΜΟΤΗΝΗΣ
Αρ. 85
ΕΛΛΑΣ-HELLAS

ΒΕΛΤΑ
Hellenic Post